

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS—(contd.)
 DEMAND No. VII—PUBLIC WORKS DEPARTMENT
 INCLUDING WATER WORKS AND DRAINAGE—(contd.)

MR. E. P. VARGHESE (*Ambalapuzha cum Shertallai*): I have been dealing with the necessity for a bridge connecting the cross road between Shertallai and Arathinkel. It is now 16 or 17 years since the road was completed, but the bridge is still to be. It would be only about 30 or 40 feet. I would suggest to the Chief Engineer the utilisation of a concrete bridge built by the people of the locality over that pozh, the road being diverted for about half a furlong. I think that bridge can be utilised provided the P. W. D. is satisfied that it is strongly constructed. Then the construction of a new bridge can be avoided.

With reference to the beach road the people of the locality have given the land free for opening the road and have removed the trees and cleared up the line. Sir, when the people come forward with so much we can understand how badly they are in need of that road. Further, I understand that the P. W. D. Advisory Board after having visited that place recommended the construction of the road consistently for two years. Probably, the question was not taken up due to heavy cost. If Government come forward with the plea that it was not taken up for want of funds, the work can be spread over a period of four or five years.

Next, I wish to say a few words about the canal. Part of it has been completed. That portion of the canal is now lying useless. A major portion of the cost has been incurred. In the development of the taluk such important works for which a large amount of expenditure has been incurred should be completed. Sir, as I said my taluk is a sandy tract. Canals are the chief means of communication which are necessary for agricultural purposes, and for the development of the coir industry of the taluk also the canal would go a long way as a cheap means of communication. The eastern half of the taluk is treated with greater consideration than the western half. In the west coast, in spite of the fact that people are coming forward by giving land free and even clearing up the line, it is said that the Department did not find it possible yet to bestow the necessary attention in respect of that half. I do not want to repeat all that I have said yesterday. I strongly urge the necessity for constructing the beach road, the canal and the bridge.

MR. D. C. JOSEPH (*Nominated*): I support this motion strongly. Government constructed two bases after spending a large amount of money and they are in the custody of the Travancore P. W. D. They are Irrigation and Roads. In south Travancore the Government have been very solicitous in all the interests of the agricultural population. Sir, a net work of channels were opened and those channels are mainly responsible for at least a fair proportion of the food supplied in Travancore. Those channels were once kept in good order, and they were then properly maintained and today those channels are not properly

repaired and maintained. Practically, speaking, the maintenance of irrigation channels is entrusted with Maistries. These Maistries are a class of people not well educated and they want money. If these channels are not properly maintained I think paddy cultivation will suffer. I most humbly appeal to the Dewan-President that the Section Officers may be asked to inspect these channels frequently and to see that their maintenance is attended to properly.

Sir, coming to the case of roads in South Travancore your special interest is shown by the provision of a dustless surface road from Trivandrum to the cape. But there are a number of various roads like branch roads, approach roads etc. which are practically neglected. The repairing materials are collected on the two sides of the road. If the Chief Engineer cared to go over there and asked the subordinates I think they would have been more vigorous in their work. The Azhagiapandypuram, Kattupathur, Kodumanai, Thuvachi, Marungoor, Theror, Kovalam, Ponatray, Santhayady and the Olatraiylaruvi temple roads are all roads needed for agricultural purposes. Olatraiylaruvi is the seat of an important temple loved and liked by the Hindus in South Travancore. That road is not attended to properly though a large number of visitors to the temple use to go by that road every week. There is no justification for its neglect. Therefore I say that the provision for roads, irrigation and channels should not be allowed to lapse. I am prepared to manage the village road work without pay provided Government will give me the necessary facility such as hand-roller etc. I appeal to you, Sir, to go and see our villages. New Delhi frequently occupies your precious time. We want you to come and personally witness our grievances with your usual abundant sympathy. With these words I strongly support the motion.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : I rise to a point of order. This motion is to reduce the allotment of Rs. 5,500 for travelling allowance by Re. 1. The object stated is to speak of the neglect shown towards irrigation works and land communications. There are a number of out motions which relate to local needs. Yesterday and today several..

PRESIDENT : Order, order. There used to be always very little amount of thought with regard to that matter. With regard to Travelling Allowance the contention is always raised that officers are expected not only to travel widely but to employ their eyes and ears so as to improve matters which are of local importance. I have really allowed all local needs to be discussed under some head or another and moreover this point of order has been raised long ago.

MR. K. DOMINIC JOSEPH : Sir, I wish to refer to what I may call ancient undertakings of the Public Works Department which remain unfinished even now. Those unfinished undertakings remain as standing reminders and unerring witnesses of the foresight and good intentions of the originators of the schemes and the inefficiency and irresponsibility of those who followed them. It also shows that there is an utter absence of a continuity of policy in the P. W. D. I will refer

[Mr. K. Dominic Joseph.]

to some of the undertakings that remain unfinished to this day. To-day the Chief Engineer referred to one "Chalakkal Thodu" which is 75 years old. The Heads of the Administration, including Mr. V. S. Subramanya Aiyar, has visited the place and examined the possibilities of this scheme and recommended the early completion of the work. I understand that the present Chief Engineer was at this work when he was an Assistant Engineer in Kottayam. Now the work has been commenced at both ends and the middle remains unfinished. The scheme has immense possibilities. Thousands of paras of lands can be converted into paddy fields and other single-crop paddy fields can be converted into double-crop paddy fields. Yet, even to this day, the scheme remains unfinished. This is regrettable. The scheme requires only an amount of Rs. 50,000 for completion. In view of the possibilities, this scheme has, I ask whether this is too big an amount to be stinted for this purpose.

Secondly, I would refer to the Kumili-Devicolam road. This is 60 miles long. From Kumili to Vandamet in the south, a distance of 20 miles has been cut, and from Devicolam to Udumpanchola on the north 18 miles have been cut, leaving in the middle 22 miles uncut. This is a road of very great economic importance. It runs through rich forest regions of very great value. Forest resources in these parts cannot be exploited now because of the absence of proper communications. Further, there are suitable lands for paddy cultivation to be leased out in these regions which cannot be utilised now because of the absence of proper communications. It is well known that Maravas and other people of the adjoining Tamil Districts are committing depredations and thefts in the forests on the eastern side of Travancore. This could be effectively checked if there are proper communications in that part of the State. I understand that the P. W. D. Advisory Committee ever since its advent has uniformly recommended that this important road be taken up as a major work.

Then I wish to refer to the bridge over the Moolaplackal Thodu near Manimala. The piles and girders were put up by the P. W. Department several years ago. But then the flood which came next washed away everything leaving the remnants here and there. There is a bus service on this road for six months of the year. The bus service has to be stopped for the rest of the year for want of a bridge.

Then there is the Nagampadam bridge near Kottayam on the M. C. Road. This bridge has been in a rickety condition for long. The Chief Engineer told us today in answer to an interpellation that the dismantling of the bridge has been begun from January this year. It is going to be constructed of timber. The Chief Engineer tells us that it is not possible at present to say when it will be completed because of future uncertainties. I ask since this is going to be constructed of timber and Travancore is known to be plentiful in the supply of diverse kind of timber—why the completion of this bridge cannot be speeded up. I need not advert to the importance of this

bridge in the M. C. Road over the Manimala river. The M. C. Road is one of the arterial roads in Travancore. I wish that the Chief Engineer will take into consideration the items of work that I have mentioned for early completion.

MR. C. M. JOSEPH (*Changanacherry cum Peermade*): സർ, ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടു വാക്ക് പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് മി. ഡോമിനിക്കു ജോസഫ് പറഞ്ഞതുപോലെയും മി. കെ. എസ്. സെബാസ്റ്റ്യന്റെ ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം പറഞ്ഞതുപോലെയും ചങ്ങനാശേരി താലൂക്കിൽ അൻ പതിൽപരം കൊല്ലങ്ങളായിട്ട് തുടങ്ങിവെച്ചിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോഴും ജനങ്ങൾ വളരെ നിലവിളികൂട്ടിയിട്ടും പണി പൂർത്തിയാക്കാതെയിട്ടുള്ളതുമായ ഒന്നരണ്ടു പണികൾ തീർക്കാതെ ഇട്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഒന്നാമതായി ചാലക്കൽ തോടിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി മുൻപു ദിവാൻജിയായിരുന്ന മി. വി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യയും, ദിവാൻ മി. വാട്ട്സൺ, വാഹനങ്ങളൊന്നും പോകുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും, വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് കാൽ നടയായി ആ സ്ഥലങ്ങൾ വന്നു കാണുകയും തോടിന്റെ പ്രാധാന്യതയെപ്പറ്റി അവർ നേരിട്ടു കണ്ട മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തോടു വെട്ടിയാൽ. അതു കൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടാകുമെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി ഭട്ടവളരെ പണം ഇരുന്നവേണ്ടി ചെലവു ചെയ്തും ഉണ്ടായി. ഈ തോടിന്റെ കിഴക്കേയറ്റവും പടിഞ്ഞാറേയറ്റവും കരളാഴ്ങ്ങൾ തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്കു കരെ പറയുമ്പോൾ കരളാഴ്ങ്ങൾ പിന്നീട് പണി തുടരാതെ കിടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ തോടു വെട്ടിത്തീർന്നാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗുണം നിരവധിയാണ്. സർ, ഇന്ന് ആഹാരസാധനവിതരണവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു എന്തു മാത്രം ഉൽക്കണ്ഠാകലരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും വളരെ കൃത്യത്തോടെയോടുകൂടി സ്മരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ തോടു വെട്ടിയാൽ ചങ്ങനാശേരി താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആഹാരസാധനവിതരണക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു യാതൊരു ഉൽക്കണ്ഠയും ഉണ്ടാകേണ്ട കാര്യമില്ല. ഈ തോടിന്റെ പണി തുടന്നു കൊണ്ടു പോയാൽ മാത്രമേപോരാ. ചങ്ങനാശേരി താലൂക്കിന്റെ തെക്കുവശത്തായി കുറുപ്പു തോടുണ്ട്. ആ തോടിന്റെയും പണി കൾ നടത്തുന്നതിലേക്കായി എസ്റ്റിമേറ്റ് അനുവദിക്കുകയും കൺട്രാക്ടുകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു നാലു കൊല്ലം അതിന്റെ

[Mr. C. M. Joseph.]

പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്തൊക്കാരണവശാൽ അവിടെ ഒരു പണിയും നടക്കുന്നില്ല. മുൻപറഞ്ഞ ചാലക്കൽ തോടിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കി ഈ തോടുമായി ഘടിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ചങ്ങനാശേരി താലൂക്ക് ആഹാരസാധനകാര്യത്തിൽ സ്വയംപര്യാപ്തമായുള്ള ഒന്നായിത്തീരമെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ബർമ്മാരാജ്യം നമുക്ക് തിരിയെ കിട്ടുന്നതിനായി നാം വളരെ അതിസാഹസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണല്ലോ അത്. ചങ്ങനാശേരി താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബർമ്മയും വേണ്ട, ആസാമും വേണ്ട, ഒറീസായും കാശ്മീരും വേണ്ട, ഈ രണ്ടു തോടുകളും മാത്രം വെട്ടിത്തീർത്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്. ചങ്ങനാശേരി താലൂക്കിന്റെ വടക്കും തെക്കുമുള്ള നിലങ്ങൾ അവയുടെ എത്രമാത്രം വിസ്തീർണ്ണമുണ്ടെന്നു എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമില്ല-വളരെ വിസ്തീർണ്ണമായി കിടക്കുന്ന ഈ രണ്ടു വശത്തെയും പശ്ചാത്തടങ്ങൾ ആണ്ടുതോറും കൃഷി ചെയ്യാൻ ഈ തോടുവെട്ടിത്തീർന്നാൽ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ ചില ചില്ലറ ഇറിഗേഷൻ ജോലികൂടി അവിടെ ചെയ്തു തീർക്കുന്നുണ്ട്. ആ കാര്യത്തിൽ പി. ഡബ്ല്യു. ഡി-ക്കാർ യാതൊരു ശ്രദ്ധയും അനേചക്ഷണവും കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇതിലേക്ക് ഗവണ്മെൻറു വലുതായി ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ചില ചില്ലറ തോടുകൾ പുറംപോക്കുകളായി ഉണ്ടായിരുന്നത് ഓരോരുത്തർ കൈവശപ്പെടുത്തി വെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിൽകൂടി കരപ്പാടങ്ങളിലേക്കു വെള്ളം കയറ്റാനും ഇറക്കാനും വളരെ പ്രയാസം നേരിടുന്നുണ്ട്. സർ, ഈ കാര്യം അങ്ങ് അവിടെ വന്നിരുന്നപ്പോൾ അങ്ങയുടെ ഓഫീസിൽ ഞാൻതന്നെ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. ഇപ്പോഴും ആ നിലയിൽതന്നെ അത് കിടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പുറംപോക്കു തോടുകൾ ഓരോരുത്തർ കൈവശപ്പെടുത്തിവെട്ടിരിക്കുന്നത് ഒഴിപ്പിച്ചാൽ മാത്രം മതി. കൃഷിക്കാർതന്നെ അത് വെട്ടിച്ചുകൊള്ളും. അങ്ങനെ വലിയ ബദ്ധപ്പാടുകൂടാതെ അവിടുത്തെ ചില്ലറ ഇറിഗേഷൻ ജോലികൾ ചെയ്തു തീർക്കാവുന്നതാണ്. പിന്നീട് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ചങ്ങനാശേരി മാക്കററിനേപ്പററിയാണ്. ഈ രാജ്യം ഒട്ടേക്കു സാമാനം വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു മാർക്ക്

ററാണ് അത്. അവിടെ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ചന്ത കൂടുന്നു. അനവധി ക്വാക്കറിസാമാനങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ടുവരുന്നത് കാളവണ്ടി കളിപ്പാണ്. വണ്ടികൾക്ക് നിർബാധമായി റോഡിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തവിധം അത്ര മോശമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ പറയുന്നത് ആർക്കും നേരിൽ കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. കോട്ടയം-കുമ്പളിറോഡാണെങ്കിൽ, അവിടെ ആഴ്ചതോറും റോഡിന്റെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ രീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്നു കെ. കെ. റോഡിലേക്കു ചെന്ന മയിൽ നീളമേയുള്ളൂ. ഈ റോഡിൽകൂടി ഗതാഗതം ചെയ്യുന്ന വണ്ടികളിൽനിന്നു ടോൾ ഇനത്തിൽ ഒരു ഭീമമായ സൂചു കൊല്ലത്തോറും ഈടാകുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഈ വക റോഡുകളുടെ കാര്യങ്ങൾ ... ഇവിടെ ആ വക കാര്യങ്ങൾ അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. തന്മൂലം കർഷകർക്കും കച്ചവടക്കാർക്കും ഒരുപോലെ വൈഷമ്യം ഉണ്ടാകുന്നു. ആയതിനാൽ ചങ്ങനാശേരിയിലുള്ള മാക്കറുറോഡും, മെയിൻറോഡും നന്നാക്കേണ്ടത് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. മാക്കറുറോഡിന്റെ ഇരുവശത്തുമുള്ള ഓടകൾ മിക്കവാറും ഇടിഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ട് അവിടെവിടെ വെള്ളം കെട്ടിക്കിടന്നു ചീഞ്ഞുനന്നി വിഷുചിക മുതലായ സുഖക്കേടുകൾക്ക് കാരണമായി തീരുന്നു. ഇതിനു മുൻസിപ്പാലിറ്റിയെ മാത്രം കുറ്റം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടായില്ല. ഈ പണികൾ തീർക്കുന്നതിനു ഇന്നത്തെ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതികൾ ബാധകമാകയില്ല. ഇതിനായി വിദേശസാമാനങ്ങൾ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്കു ഇപ്പോഴത്തെ എസ്റ്റിമേറ്റുകൾ മതിയാകാതെ വരുന്നെങ്കിൽ post-war-reconstruction fund-നു ധാരാളം പണമുണ്ട്. ആ പണ്ടു ഇനിയും വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യും. അതിന്റെ ഒരു അംശംകൂടി എടുത്തു ഈ reconstruction work ഇപ്പോൾ തന്നെ തുടങ്ങട്ടെ. അതുകൊണ്ട് ട്രെണിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഈ രണ്ടു റോഡും നന്നാക്കിച്ച് പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമാക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ വക കാര്യങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായി നടപടി നടത്തിയാൽ അരിപ്രശ്നത്തിനിടയിൽനിന്നും ചങ്ങനാശേരിതാലൂക്കിനെ ഒഴിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്. അങ്ങിനെവന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിതാലൂക്ക് selfsupport ആയിത്തീരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിയന്തിരശ്രദ്ധയിൽപ്പെടണമെന്ന് ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. KANNANTHODATHU JANARDANAN NAIR : I support the motion. In doing so I wish to speak a few words about the working of the Advisory Committee and the consideration given to its recommendations by the department. Sir, the Advisory Committee was constituted to hush up haphazard complaints about the want of communication facilities. Certain taluks were monopolising the communication facilities at the expense of others. Sir, in spite of the Advisory Committee which has been existing for the past so many years, we are still hearing complaints from every corner of the house. It should either have been due to defects in the working of the committee or due to the lack of care that the department bestowed on the recommendations of the committee. From my place here I am not able to judge what it is due to at present. When the Advisory Committee was constituted, I had the good fortune to enter it as an elected member. From there I could see that the money at the disposal of the committee was very little. Even that little money we divided into three parts to hedge in all considerations and aspects. One part allotted for works of All-Travancore importance, one part for completing works which remained uncompleted and the third for new works.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR (Deputy President): Sir, it is out of order to discuss about the working of the Advisory Committee in this connection.

PRESIDENT : Yes, it is out of order to discuss the working of the committee.

MR. KANNANTHODATHU JANARDANAN NAIR : If the committee had been more careful in their recommendations...

PRESIDENT : It is too far-fetched. I shall not, under this heading, allow the discussion of the shortcomings of the Advisory Committee or the neglect of its recommendations. There will be other opportunities for that.

MR. KANNANTHODATHU JANARDANAN NAIR : I have nothing else to speak on.

MR. M. L. JANARDANAN PILLAI (Nominated): I have often heard in this house, year after year, complaints made about the inadequacy of the means of communication provided by Government. To my mind, ever since the Advisory Committees had begun to function, there has been considerable improvement. At the same time, I have to point out that the point of view taken by the Advisory Committee and the department has been only to carry out the immediate needs without a thought to the future. In regard to the P. W. department, I am not prepared merely to look at it as one that supplies us with roads and canals. In a country like Travancore, we have to look at it from other points of view also, namely, as a contributor to the development of our trade and industries. I am afraid this point has been over-looked by the authorities concerned. It was pointed out, earlier in the day, by Mr. E. P. Varughese that the portion on the western side of the Shertallai taluk has been sadly neglected. I may inform this House, Sir, that there is a great deal of trade to be developed in that area. That area cannot be developed because of the difficulties of transport.

Therefore if the department would make up its mind to construct a road connecting Alleppey town with Shertallai, it will enable the people to bring into existence a large number of industries and the result of it would be the general economic improvement of the people of that part of the country. In regard even to the food problem, the difficulty at present is very serious because bags of paddy and rice have to be carried in head-loads for several miles to get them into the interior parts of the taluk. Therefore, considering these circumstances, I would strongly recommend that this aspect of the question may be taken into consideration by the department, not only with regard to Shertallai, but with regard to other tracts in other taluks also.

In regard to towns, particularly Alleppey, it had been the scheme of Government to fill up the low-lying areas of that town and make it possible for the people to live a healthier life than they are able to lead at present and also to attract industrialists and capitalists to come and carry on new businesses in Alleppey. But now that town is as unhealthy as ever. Thanks to the Government the availability of good drinking water has alleviated the suffering considerably.

When the question of filling up the low-lying areas of Alleppey was brought to the attention of the department, it was argued that funds for filling up the areas falling within the municipal limits should be provided for by the Municipality. At the same time, the Municipalities find no funds to make any provision at all, with the result that the health of Alleppey town continues to be as bad as it was. I would commend this aspect of the question also for the consideration of Government.

Another point which I would like to touch upon is this: It had been pointed out in the address presented to the Dewan by the two Chambers of Commerce, when he happened to come to Alleppey immediately after he took charge that it would be the endeavour of Government to so develop the means of communications, both of water transport and road transport, to converge from the hinterland to Alleppey and to develop those two lines of communication in the most satisfactory manner possible. I am afraid that idea has not yet materialised for the simple reason that the department is taking up certain works, doing it partly in one year and trying to do another part the next year, the funds for the work lapsing in the mean time. As was pointed out by several members, a canal is constructed at one end on one side and a bit of a distance at the other end and the middle is allowed to remain untouched. So too is the case with roads. What does that indicate? It only indicates a policy of spending some amount year by year for some public works making it absolutely useless either for the Government or for the people. I feel that if these were carried out in full either in that year or executed within the earliest possible time it would have brought in a considerable revenue to Government, because the people living in that locality would have economically improved. I am afraid this aspect has been lost sight of. I am just mentioning these facts so that this aspect also might receive the consideration of Government.

MR. M. K. MACKAR PILLAI (*Kunnatunad cum Parur*) : സർ, തോട്ടമവം — കീഴ്മാട് റോഡിലേക്കായി, ൪൮൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ഇതിലേക്കാടി ൨൦൦൦ രൂപാ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ, ൧൦൦൦ രൂപ “എക്സ്പെൻഡിച്ചർ” കാളത്തിലും, ൧൦൦൦ രൂപ. “പ്രോബബിൾ വക്ക് ഇൻ പ്രോഗ്രസ്സ്” എന്ന കാളത്തിലും ചേർത്തുകൊണ്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെ ഇതുവരെ യാതൊരു പണിയും നടത്തിയിട്ടില്ല. തോട്ടമവത്തു നിന്നും കീഴ്മാടിലേക്കു പോകാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അതിനിടയ്ക്കു ഒരു ചെറിയ തോട്ടുണ്ട്. വേനൽക്കാലത്തു് ആ തോട്ടിൽകൂടി നടന്നു പോകാം. മഴക്കാലങ്ങളിൽ ആ തോട്ടു കടന്നുപോകുന്നതിന് പനന്തടി കൊണ്ട് ഒരു പാലം ഇട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈയിടെ അഞ്ചു സ്ത്രീകൾ അതിൽ കൂടെ കടന്നുപോയി, പാലം മറിഞ്ഞു രണ്ടു സ്ത്രീകൾ മരിച്ചു പോയി. ഇതിന് ഉത്തരവാദി ആരാണെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മേലാലേങ്കിലും ഈവിധ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാ തിരിക്കത്തക്കവണ്ണം, അനുവദിക്കുന്ന പണം മുഴുവനും ചെലവു ചെയ്തു പണി പൂർത്തിയാക്കാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. P. C. ADICHAN (*Nominated*) : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നരണ്ടു സംഗതികൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രകൃതി ദേവിയുടെ ഓമനസന്താനങ്ങളിലൊന്നായ കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിനെപ്പറ്റി അങ്ങനെ പറയുന്നതിന് പ്രത്യേകം ചില കാരണങ്ങളുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതാനും ചില സ്ഥലങ്ങളൊഴിച്ചാൽ, മറവ.സുഖ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് കുന്നത്തൂർതാലൂക്ക്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പെൻഷൻപറ്റിയതിനുശേഷം വിശ്രമാന്തം താമസിക്കുന്നതിലേക്ക് കുന്നത്തൂർതാലൂക്കിലാണ് സ്ഥലങ്ങൾ എഴുതിവാങ്ങുന്നത്. സർ, ഈ നിയമസഭയിൽ ഈ താലൂക്കിനെ പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാരെപ്പോലെ അഞ്ചുപേർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതിലുള്ള മിക്കപേരുംതന്നെ ഈ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ച പല പ്രാവശ്യവും ഈ സഭ മുന്പാകെ കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങളെ കുറിച്ച് വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാരിൽ ധർമ്മപത്രനായ തിരുമേനി അമ്പർകുൾ സംസാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വല്ല ഫലവും സിദ്ധിക്കുമായിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : തിരുമേനി ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാത്തതു എതിർഭിപ്രായം ഉള്ളതു കൊണ്ടാണോ?

MR. P. C. ADICHAN : അതുകൊണ്ടല്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞാൽ തീർച്ചയായും കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

സർ, എം. സി. റോഡ് വഴി വടക്കോട്ട് സഞ്ചരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അടുർ സെൻട്രൽ ടോൾ കഴിഞ്ഞ് പോകുമ്പോൾ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ എത്ര മനോഹരങ്ങളാണെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. അടുർ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞ് കുറച്ച് അരഫർലാങ്ക് പോയാൽ ഒരു ചിറയുണ്ട്. ആ ചിറയിൽ വേനൽക്കാലത്തും മഴക്കാലത്തും വെള്ളം വറ്റാതെ കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ വേനൽക്കാലത്തുള്ള വെള്ളം വളരെ ഓഷിച്ച് പോകുന്നുണ്ട്. ആ ചിറ നന്നാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ചുറ്റുപാടുമുള്ളവർക്കു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ സുഖവാസത്തിനായി വരുന്നവരുടെ കളിക്കുന്നതിനുള്ള അസൗകര്യംകൂടി നശിക്കുന്നതാണ്.

സർ, നാലഞ്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഈ താലൂക്കിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ മുൻപ് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവരിൽ രണ്ടുപേരെഴിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ളവർ അന്യതാലൂക്കിലുള്ളവരാണ്.

സർ, ഈ സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പല മെമ്പർമാരുടേയും അക്ഷീണപരിശ്രമംകൊണ്ട് പല റോഡുകളും നന്നായിട്ടുണ്ട്. ഈ സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട് പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടുണ്ടായതാണ് ആനന്ദപ്പള്ളി-കൈപ്പട്ടൂർ റോഡ്. അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്നും രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായിട്ട്, റോഡുകൾ നന്നാക്കിച്ച് അതിനെ സംബന്ധിച്ച, ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അക്രമത്തിൽ കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ ചില റോഡുകളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുവരെയും വഴിയ്ക്കു പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടായതായി അറിവില്ല. ഞാൻ ഈ നിയമസഭയിൽ വന്നതിനുശേഷം ഞാൻ മാത്രമല്ല, മറ്റു പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ചന്ദനപ്പള്ളി-കൂടൽ റോഡിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ റോഡ് ചെങ്കോട്ടനിന്നും ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരു കടക്കു പാതയാണ്. ആരുമെന്തിനുമുണ്ട്. അതു നന്നാക്കാൻ എസ്റ്റിമേറ്റ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. അത് നന്നാക്കി ഗതാഗതത്തിന് പ്രയോജനപ്രദമാക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റൊന്നു എനിക്കു പറയാനുള്ളത്

[Mr. P. C. Adichan]

ആനന്ദപ്പള്ളി—കൊടുമുണ്ട്. റോഡിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ആ റോഡിൽ ഒരു ചെറിയ പാലത്തിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചു. ആ പണി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അതിലുണ്ടായിരുന്ന തടിപ്പാലം മററപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ തടിപ്പാലത്തിൽ കൂടി പോകാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ റോഡുവഴി പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്ന കുട്ടികൾക്കും മറ്റും സഞ്ചരിക്കാൻ വളരെ വിഷമമായിരിക്കുകയാണ്. എനിക്ക് അടുത്തതായി പറയുവാനുള്ളത് എന്നാൽ—എന്നത്തുകടമ്പനാട് റോഡിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് തിരുമേനി അവർകൾ സംസാരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. നമുക്ക് എല്ലാവരും അറിയാവുന്നതും, പക്ഷേ കേസരിയുമായ വേലുത്തമ്പി ഒളവായുടെ ധീര രക്തം ചേർന്ന മണ്ണടി ഭഗവതിക്കേതും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി പോകുന്ന റോഡാണിത്. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഹലയാളികളും ആരാധനയ്ക്കായി വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നിന്നും പടിഞ്ഞാറോട്ട് പോകുമ്പോൾ ഒരു പാലമുണ്ട്. മഴക്കാലത്തു് ആ റോഡുവഴി സഞ്ചരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ആ റോഡ് നന്നാക്കിയാൽ ആവണീശ്വരത്തുനിന്നും ശാസ്താംകോട്ടവരെ സൗകര്യമായി സഞ്ചരിക്കാൻ സാധിക്കും. മറ്റൊന്നും എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് കുന്നത്തുർതാലൂക്കിൽ കൊടുമുണ്ട് പകുതിയിൽ അങ്ങാടിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഗണ്ഡപതി ക്ഷേത്രത്തിന് മുൻവശമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ചിറയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ വരുന്ന ആളുകൾക്കും ചുറ്റുപാടുമുള്ളവർക്കും കുളിക്കുന്നതിനുള്ള ചിറയാണിത്. ആ ചിറയെ സംബന്ധിച്ചും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇനി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് പത്തനാപുരം താലൂക്കിൽ അഞ്ചൽ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ആനക്കുളത്തു പോകുന്ന വഴി രണ്ട് ചെറിയ തോടുകൾ. കച്ചവടക്കാരും മറ്റും ധാരാളമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന റോഡാണിത്. മരച്ചീനി മുതലായ സാധനങ്ങൾ വണ്ടിവരെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും മറ്റും അസൗകര്യമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അവിടെ രണ്ടു ചെറിയ കലങ്കുകൾ തീർക്കുന്നതായാൽ ആ റോഡുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉപകാരമുണ്ടാകും. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് ഇൻജനീയർ അവർകൾ, കുന്നത്തുർതാലൂക്കിനെ മറ്റു ചില പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾപോലെ സഞ്ചാരത്തിനും, താമസത്തിനും സൗകര്യമുള്ള ഒന്നാക്കി തീർക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, I also support the motion. Even though Mr. Adichan has referred to the importance of certain roads in my constituency that does not mean that I also need not speak about the necessity for certain important P. W. works there. The fact that I am living elsewhere does not lessen my enthusiasm to advert to that aspect of the matter. The condition of the roads in Kunnathur is very miserable and it requires immediate attention of the department with regard to the proper maintenance of them. I do not however want to mention all the important roads that have been already given expression to by Mr. Adichan and therefore I will point out some of the other roads which require the attention of the Department. There is a road from Mavelikara to Kayamcolam which passes through the villages of Erezha and Perungala. It is about 4 miles in length out of which 2 miles have been gravelled a few years back. There was provision in the budget for gravelling this road during the current year, but no amount seems to have been spent towards that item of work during the year. It is also a curious fact to know that no provision has been made for gravelling the road, in the next year's budget. I urge the need for improving that road. Then there is another road leading from Oachira to Thamaracolam. There is one section of the road from Oachira to Vallikunnam which is only 3 miles, out of which one mile of the road has been gravelled. An allotment of Rs. 1,000 has been provided in the next year's budget for the purpose of gravelling the road but that amount is quite inadequate for the purpose. There is no use in making insufficient allotments for proceeding with important works. That will lead to only waste of public money. When once it is noted that a work is important, it should always be the endeavour of the department and Government to earmark sufficient money for the construction of that for a period of 2 or 3 years and see that that particular item of work is completed. I would mention in this connection the urgent necessity of constructing a bridge at Prayikara in Mavelikara. In reply to a question asked by me the Chief Engineer said that this question will be taken up after the completion of the Kollakadavu bridge. Of course, I do not deny the importance of that bridge. But, it is not going to be an accomplished fact for a few years to come. No amount was provided for proceeding with that work last year.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether any provision was made for that in the year previous to that?

MR. P. NARAYANA PILLAI: In the year 1117, about Rs. 10,000 was provided, out of which Rs. 1,000 was spent and the balance was allowed to lapse. Next year about Rs. 10,000 has been set apart towards this work which is also quite insufficient. But I doubt whether this amount will not be allowed to lapse. The point I want to stress is that a bridge at Prayikara is equally important as Kollakadavu bridge. Besides, there is a recurring expense of Rs. 2,000 for maintaining a ferry and for the maintenance of the approach roads on either side of the ferry. So long as the construction of that bridge is incomplete, piecemeal provision for carrying on with that work is a waste.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: May I know whether that portion of the river where a bridge is now asked for, is navigable?

MR. P. NARAYANA PILLAI: Yes, Sir

Then my submission is that the general condition of the roads in Mavelikara is also very bad. The maintenance allotment in the budget as is now stated by the Chief Engineer is only Rs. 10 for every mile of road, and this is quite insufficient. I once more request the departmental head as well as the Government to consider this matter very seriously and do the needful.

MR. M. SIVATHANU PILLAI (*Tovala cum Agastiswaram*): Sir, I am surprised to find that almost all the members who spoke on the motion have completely ignored one very important fact pertaining to the execution of P. W. D. works at the present juncture. It is true that most of the works for which money has been provided for this year are not found completely spent or partially spent in some cases or some works are not taken up at all this year. It is also true that certain works, which were left incomplete last year, do remain in the same condition this year also. Neither is there any provision in the current year's budget for taking up such works. Why is it that we find at least a good portion of the allotment that is made for this department is allowed to lapse? I ask the honourable members, why is it that when a provision is made after estimates were called for, the work is not proceeded with? There are many items of work included in this year's budget and I trust that all those were based upon the current scheduled rates and even then, work is not progressing. Supposing if 25 per cent. increment over the estimated amount is sanctioned on P. W. D. works, I doubt whether the contractors will still be able to carry out the different items of work. In the nature of things, it has become difficult for the contractors to execute the work. The materials are very costly. In the case of construction of bridges, certain materials are not available and others could not get priority of import from foreign countries. Even though most of the works are of a small character, my experience is that the contractors are finding it impossible to execute them for want of materials and sufficient amount in the estimate. Every day the rates for metal increase. It is not strange to note that the contractors who have agreed to supply metal are not able to do so for their original estimate amounts. The wages and the cost of material are increasing day by day, so much so, the contractors are not able to execute their contracts. Further nothing remains fixed so that an estimate may be adhered to. Under these circumstances, there is no use in blaming the department or the contractor for not executing the works. Of course, it is not their intention not to execute the works, but there are so many difficulties in the way and that has to be realised by the honourable members of the House. The contractors took up contracts at a certain rate hoping they would get something for the labour done by them. But due to present day conditions, they have to suffer a heavy loss. The cost of materials has become double and treble when compared with that obtaining 10 years back when the schedule was prepared.

DEMAND VII—PUBLIC WORKS DEPARTMENT INCLUDING WATER 403
WORKS AND DRAINAGE.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: So then, is it the opinion of the member that they should be given extra rates for finishing a particular work?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Everything depends upon the nature of the work. Individual cases of works on their merits have to be taken into consideration. For instance, the P. W. D. may be able to take up the construction of a road in a particular locality at a certain cost, but with the same cost it may not be possible in certain other localities. So, individual items of work are to be considered on their merits. Then certain items of work for which sanction has been already obtained have to wait for further sanction if the estimates are revised in view of the increased rates. It has again to go through the same formalities to obtain sanction, a good deal of red tapism. That is-estimates have to be called for, scrutinised and then sent up for Government sanction.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI (Trivandrum): May I know whether the remarks made by the honourable member apply only to original works or also to maintenance works?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: The cost of materials applies to all items of works. Last year the department was handicapped greatly on account of the 10 per cent cut in maintenance grant. The Advisory Committee recommended the restoration of this 10 per cent cut at least. I am glad to note that it has been restored by Government. That will be some advantage. But that taken with the present abnormal rise of labour wages and rates for metal etc., maintenance works also do suffer as the case of original works. For the matter of that all works have got to suffer for want of corresponding high rate for items. In fact, several works of the nature of mere earth-work are held up for want of adequate rates for cooly charges. It is impossible to construct a bridge now because of the difficulty in getting cement and other foreign materials.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Are we to understand that these estimates are prepared without ascertaining the value of materials before hand?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: For the current year's work, estimate, are prepared long before. Even the existing schedule rates cannot be adhered to. In actual practice it will be three and four times greater than the scheduled rates. When a work is started and when it has proceeded to a certain stage the contractor will say that he would require a larger amount than the one agreed upon. The matter will be placed before the Chief Engineer and he in turn will have to get sanction from the Government. All this process will take a long time.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know whether we are not called upon to consider the budget for the next year embodying the estimates prepared on this basis?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: The estimates were prepared last year. A priority list is given. I may say that the budget is not prepared on any fixed basis. Because nothing remains fixed for a time at least.

[Mr. M. Sivathanu Pillai]

If we want any work to be carried out, absolute discretion in the matter of sanctioning rates and estimates should be given to the executive authorities. There should not be the occasion for the inspection of accounts by the Account Office people or the scrutiny of the work by any other authority. You should give absolute authority to the Executive Engineers and the Chief Engineer. The condition is such that you have to depend entirely upon the Head of the Department for executing any work.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: With a view to protect these communications from destruction, is it the member's view that the amount sanctioned for maintenance works may be revised and added on from time to time according to the necessity?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Exactly so. That has to be done. But absolute discretion should be given to the executive authorities. The rates may differ from North, Central and South Travancore. It will be impossible to confine within the schedule rates. The Head of the Department should be an autocrat. Then only can the work be done. I am only saying the simple truth. So unless the executive authorities in the P. W. department are given full and complete freedom in the spending of amounts, no work can be done. I am not putting, in so saying, a plea for the Chief Engineer. The present conditions are such that one cannot avoid it. All the usual process of scrutinising estimates on a fixed basis and sticking on to the schedule have to be suspended though temporarily, to get works completed and those works only in respect of which materials are locally available and other works have got to wait till the present abnormal conditions are over. In some cases, coolies want only ample supply of rice for the works to be brought to completion. Then the question arises as to how to make such supply of rice which is again a difficult question. I am afraid that most of the works budgeted for, this year and next year cannot show any progress. We can only hope that the Chief Engineer, being the sole judge, will take up whatever works are possible.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, this motion draws pointed attention to the improvement of irrigation as well as means of land communications. In regard to the irrigation works I have to draw the attention of the Chief Engineer and the Advisory Board to the *thodu* running through Uzhavoor pakuthi near Kuthattukulam which is rather a long *thodu*. It runs through vast tracts of paddy fields and is very very zigzag in its course. On account of the zigzag nature of the *thodu*, many plots in the area get silted and several other portions are washed off particularly in the flood season. This is noticed to be an annually recurring nuisance. I request that the department may be sympathetic enough to see its way to remove the defects.

Regarding land communications may I refer to the next cut motion under which I have brought the case of a ryots' road, namely, the Kottappady-Ayakad road in Muvattupuzha taluk. It is a short

road about which mention has been made in this House on more than one occasion. I know that certain steps are being taken for bringing the road under Government maintenance. But the steps are so slow in their progress that the road already constructed by the ryots is damaged in several places on account of its ownerless situation and want of any care paid to the particular road. It becomes a sort of waste. To avoid the waste I request that the Government may be pleased to expedite the taking up of this road.

I have to bring to the notice of the Department another road in Ramangalom pakuthi in Muvatupuzha taluk. The road runs through the northern parts of Ramangalom pakuthi. The place is subject to floods. The case of this road has been brought to the notice of the Department, once or twice before and I repeat that the Department may be pleased to pay better attention to it.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: May I know whether the member will be pleased to supply rice to the coolies who may be employed for the work?

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: All coolies must be supplied with rice.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Am I to take it that they should be exempted from the ration?

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Every individual in the State must be supplied with rice.

Another important road about which I wish to make mention is the Parur-Always road. The length of that road is about 10 miles. But I want particularly to say about two or three miles of that road. It is that portion which gets submerged every year during the flood season. On account of that, Parur is cut off from Always and the rest of Travancore. When important and responsible officers have to run up to Parur for doing relief work on occasions of flood, they find it impossible to reach the place in time. The only way to reach the place is by the amphibious process of wading through water. Of course that is a very difficult process and many people will be reluctant to risk their lives for the sake of doing relief work. I understand that it will not cost much for raising that portion of the road by a few feet.

MR. I. C. CHACKO: May I inform the member that there is a provision in the budget for that work.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: I am very glad to know that I am very thankful to the Government and the Chief Engineer for that. With these words I support the motion.

MR. C JEBAMONY NADAR (*Kalkulam cum Vilavankod*): Sir, I wish to say a few words, so far as Irrigation and Communications are concerned. I think the complaint is a chronic one so that whatever that is said here does not seem to be heeded at all by the Department so much so that the P. W. department has become naturalised in their negligence to works of this nature.

If I have to speak with reference to the constituency which I have the honour to represent I have to say that in the matter of improvement of public works the neglect continues still. I will refer to only one important work and that is the recent breach in the L. B. C. of the Kodayar Project.

[Mr. C. Jebamony Nadar]

Of course it is one causing great amount of anxiety to the public. When we tried to ascertain why that very important work was being delayed the contractors say that the Engineers are not promptly attending to the ways and means necessary for early completion of the work. The Engineers say that the contractors are responsible in as much as they are not sufficiently vigilant. The contractors have to work in a malarial place and that sufficient medical help is not available. When the contractors ask for the petrol necessary for their travels in connection with the contract work they do not get it and there is the complaint that the rice necessary for the labourers is not supplied. This is a work affecting the cultivation of 60000 acres of paddy land. I wish that there would be no more negligence in this matter.

Our Engineers have not specialised in the art of irrigation. We have now a number of Chief Engineers. It appears to me that we must have one more Chief Engineer for the irrigation branch and he must have practical as well as theoretical knowledge. He must know how to tackle the irrigation questions in areas where there is excess of water and shortage of water.

The negligence of the P. W. D. arises in three ways. Firstly in the maintenance of existing irrigation works, secondly in carrying out repair works and thirdly with regard to certain new schemes. In the matter of investigation of important schemes I want them to pay more attention to public utility and that they should not subject themselves to diffidence. I form this impression from the manner in which a very important and practicable scheme such as the proposal for construction of the Perunjanie reservoir has been handled by some Engineers. While every member of the public thinks that scheme is feasible and indispensable the Chief Engineer alone thinks otherwise and so a very beneficial scheme remains shelved.

I very much regret that the P. W. D. officers have a peculiar mentality to save almost the entire amount of expenditure in the budget and they seem to think that it would help them to secure the favour of their respective superior officers until this outlook is completely changed, this department cannot make itself useful to the public.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: May I know from the honourable member whether he is in favour of associating other people also who are not engineers in the investigation of new schemes?

MR. C. JEBAMONY NADAR: Yes, Sir.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: (*Kattkulam Cunn Vilavancode*) സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞാൻ ചില സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത പെരുമാറ്റം കൊണ്ടാണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാന ആവശ്യമായ കൃഷിക്കാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നത് എന്തുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പരിഹാരം കാണാൻ സർക്കുലർ ചെയ്തുകൊടുക്കുമോ?

ഇതിൽ വലിയ സങ്കടമുണ്ട്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ തിരുത്തുകയാണ് അഡ്വൈസറി ബോർഡിന്റെ കടമ.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : ഞാൻ പറഞ്ഞതിനെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാണോ മെമ്പർ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്!

MR. T. C. KESAVA PILLAI : വൃത്തിയായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അഡ്വൈസറിബോർഡിലെ മഹാനുഭാവനായ മെമ്പർ ശിവതാണുപിള്ള അവർകളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാണു് ഞങ്ങൾ എല്ലാം ഉത്തർവാദിത്വത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പായി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം പണ്ടെ രാജിവച്ചു മാറേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന് ആത്മാർത്ഥതയില്ലായെന്നു പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : I do not understand why the member says like that.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഒരു വലിയ ഇറിഗേഷൻ ഫണ്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഫണ്ടിനെ ലാപ്സാക്കാരെ യഥാർത്ഥരീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ശേഷിമാനായ ഇഞ്ചിനീയറന്മാർ ഉണ്ടാകണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : ഇറിഗേഷൻഫണ്ട് ഒരിക്കലും ലാപ്സാകുകയില്ലെന്ന് മെമ്പർ അറിയാമോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI : അറിയാം. ഇരിമ്പ്, സിമന്റ് മുതലായ സാമാനങ്ങൾ കിട്ടാതിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു തുപ്പരപ്പ് അണക്കെട്ടു എസ്റ്റിമേറ്റർ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള മൂന്നു ലക്ഷം രൂപാ സാമാനങ്ങളുടെ വിലകുടുന്തലും വേലക്കാരുടെ ശമ്പളകൂടുതലും പരിഗണിച്ച് അഞ്ചുലക്ഷമെന്നോ ആറു ലക്ഷമെന്നോ ഒരു തുക കണക്കാക്കി ഗവണ്മെന്റിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഗവണ്മെന്റ് അതു അനുവദിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ല. അനേകായിരം രൂപാ കളങ്ങൾ വെട്ടുന്നതിലേക്ക് ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ തന്നെ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും ൫൦ അടി പൊക്കത്തിലാണ് കളങ്ങൾ കഴിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ അണയിൽ നിന്നുമുള്ള ചാനൽ ൧൦൦ അടി പൊക്കത്തിലാണ്. അതിനാൽ ഈ ചാനലിൽനിന്നും കളങ്ങളിൽ അപ്പോൾ തന്നെ വെള്ളം കയറ്റി കെട്ടിനിർത്താൻ സൗകര്യമുണ്ട്. ഈ മാതിരി സംഗതികൾ ശരിയായി നിർവഹിക്കുവാൻ

[Mr. T. C. Kesava Pillai]

താല്പര്യമുള്ള ഒരു ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ ആണ് ഇവിടെയുള്ളത്. അദ്ദേഹം മുന്തിയ പദവിയായ ഇഞ്ചിനീയറന്മാരെപ്പോലെയല്ല; ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഏതു വിഷയവും സഹിക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനാണ്. എനിക്കുതന്നെ ഓർമ്മയുണ്ട്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനോടു ഒരു സംഗതി പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് നെച്ചാറ്റിൻകര കള്ളിക്കാടു എന്ന് പറയുന്ന സ്ഥലത്തു അദ്ദേഹം കൂടി വന്നു. അവിടെ റോഡിൽ വെള്ളം കയറി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ആ വെള്ളത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ കാർ ഇറക്കേണ്ടതെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി, ഈ കാർ ഈ രാജ്യക്കാരുടെ പണം കൊണ്ടു, തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിൽ ജോലി ചെയ്തു വാങ്ങിച്ചുപണം കൊണ്ടു വാങ്ങിയതാണ്. ഇത് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വകയാണ്. എന്റെതല്ല എന്നായിരുന്നു. ആ വെള്ളത്തിൽകൂടി തന്നെ കാർ ഇറക്കി കൊണ്ടു പോകുകയാണ് ചെയ്തത്. അവിടുത്തുകാർ പറയുന്നുണ്ടു; മേസൂറി ഏമാൻ ഇവിടെ വന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇവിടെ ഒരു പാലം ഉണ്ടാക്കിത്തരാമെന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് തിരുവിതാംകൂറുകാരോടു ഇത്രയധികം ദേവം സ്നേഹ ബഹുമാനങ്ങളും, അവരുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഇത്ര ആത്മാർത്ഥമായ ചിന്തയും ഉള്ളവനാണ് ഇന്നത്തെ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ എന്ന് എനിക്ക് സധൈര്യം പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയുന്നത്.

തുല്യരൂപണപ്പണി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു എസ്റ്റിമേറ്റർ അടുത്തവർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടു. വെറും മൂന്നുലക്ഷം രൂപ മാത്രമാണ് ഇതിനുവേണ്ടി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ തുക ഇരട്ടിയാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സകല സാധനങ്ങൾക്കും അമിതമായി വില വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ ആറുലക്ഷം രൂപകൊണ്ട് അതിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നുവന്നേക്കാം. ആക്കെങ്കിലും കൺട്രാക്ട് കൊടുത്താൽ ഉടൻതന്നെ പണിതുടങ്ങി അതു പൂർത്തിയാക്കും. ൧൦ അടി വീതിയും ൭ അടി താഴ്ചയും ഒരു തോട്ട് വെട്ടിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് അതിലെ പ്രധാനജോലി. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മി. ശിവതാണുപിള്ളയ്ക്കുള്ള അഭിപ്രായം എന്തായിരിക്കുമെന്നറിശ്ചയമില്ല. അഗസ്റ്റിശാലം താലൂക്കിന്റെ ഒരു സ്ഥലത്തു ഒരു മുഴം റോഡ്, മറ്റൊരുസ്ഥലത്തു അരുമുഴം റോഡ് ഇതെല്ലാം ഉടൻ വെട്ടിച്ചുതരണമെന്ന് ആണറബിൾ മെമ്പർ മി. ശിവതാണുപിള്ള എ

പ്രോജക്ട് പദ്ധതിയുണ്ട്. വിളവുകോട്ട, കൽക്കുളം ഈ താലൂക്കുകളിലാകട്ടെ, ഇതൊന്നും വേണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ കഴിഞ്ഞുറപ്പാലും കെട്ടിയിട്ടില്ല എന്നൊക്കെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ നദികളിലും ഒന്നിലധികം പാലങ്ങൾ പണി ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. കഴിഞ്ഞുറപ്പാലം പൊന്നത്തമ്പുരാൻ ശിരമനസ്സുകൊണ്ട് നന്നാമാണ്ടോ ൨൨-ാമാണ്ടോ മറ്റോ ആണ് കെട്ടിച്ചതു. പൂവാറ്റ ഒരു പാലം കെട്ടാൻ അനുവദിക്കണം.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : പമ്പയാറ്റിൽ എത്ര പാലമുണ്ടെന്ന് മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം പാലമുണ്ട്. കഴിഞ്ഞുറയാറ്റിന്റെ തീരത്തുള്ള തേങ്ങാപട്ടണവും പൂവാറ്റുമായുള്ള ഗതാഗതത്തിന് അത്യാധികം തടസ്സമുണ്ട്. തൽപരിഹാരം തന്നെ തൽക്കാലം കുറെ മരപ്പാലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാലും മതിയെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

എ. വി. എം. കനാൽ വെട്ടാൻ ആലോചന തുടങ്ങിയിട്ടു വളരുന്നതുകൊണ്ട്. ലീപുരംവരെ യോമറ്റോ കനാൽവെട്ടാൻ അനുവദിക്കണം. അതുവരെയൊന്നെങ്കിലും കളച്ചത്, മണ്ടക്കാട്, പൂവാർ, തേങ്ങാപട്ടണം മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾവരെയെങ്കിലും ഉള്ള ഗതാഗത സൗകര്യം വർദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. തേങ്ങാപട്ടണത്തിൽ നിന്നും കളച്ചലി ലേക്ക് ൧൦ മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. അവിടെക്കൂടെ കനാൽ വെട്ടുന്നതിന് അത്യാധികം പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. കുറെ തെങ്ങുകൾമാത്രം പൊന്നം വിലക്കെടുത്ത് മുറിച്ചാൽ മതിയാകും. ഈ സംഗതി പ്രസിഡൻറർ കർക്ക് നല്ലതുപോലെ അറിയാവുന്നതുമാണ്. മരച്ചീനി, കൊപ്ര, കയർ മുതലായി പലപല സാധനങ്ങളും കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ഈ തോട്ട് സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ഇതിലേക്കുവേണ്ടി പതിനായിരം രൂപ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ തുകയ്ക്കുമാത്രം തുകകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും? ഇത് ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാർ മെൻററിൻ ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതുപോലെയാണു്. ഞാൻതന്നെ ഒരു കാർ മെൻററിൻ ചെയ്യണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ട് ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗത്തിനു വരുന്നവർ വീട്ടിൽ നിന്നും ഘണം വരുത്തി ചെലവാക്കണമെന്നു വിചാരിക്കിയില്ല. അതുകൊണ്ട് മെയിൻററിൻസ് ജോലി

[Mr. T. C. Kesava Pillai]

കൾക്കും മറ്റും സർപ്പസ് പണം തീർച്ചയായും അനുവദിച്ചേ മതിയാവൂ; എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ സാരം. ഇറിഗേഷൻ വേലകൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ സാവധാനത്തിൽ മാത്രമേ നടത്തുന്നുള്ളൂ. ഇറിഗേഷൻ വർക്ക് ശരിയായ വിധത്തിൽ നടത്തിയെങ്കിൽ മാത്രമേ കൃഷിക്കാരന് സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ കൃഷി ചെയ്തുപോവുകയുണ്ടാകൂ. ഇറിഗേഷൻ വർക്കുകൾ നടത്താൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഒരു ഇററാലിയൻ എൻജിനീയർ മുൻപ് ദിവാനായിരുന്ന സർ ഫബീബുള്ള അവർകളുടെ കാലത്ത് ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇറിഗേഷൻ സ്കീം തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി എന്റെ അടുക്കൽ ആരോ പറയുകയുണ്ടായി. ആ റിക്കാഡുകൾ ഇപ്പോൾ ഹജർകച്ചേരിയിൽത്തന്നെ ഉണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അത് ഇംഗ്ലീഷിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത് വച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടാണു അറിയുന്നത്. ഇററാലിയൻ എൻജിനീയർമാരെല്ലാം ഇറിഗേഷൻ ജോലികളിൽ മിടുക്കന്മാരാണെന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് ഗുണപ്രദമായ രീതിയിൽ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നപക്ഷം നാട്ടിനും നാട്ടാർക്കും അത് ഭരണഗ്രഹമായിരിക്കും. നെയ്യാറ്റിങ്കര താലൂക്കിൽ ഒരു അണകെട്ടി കൃഷിസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകൾക്ക് നല്ലതുപോലെ അറിയാം. പക്ഷെ അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തുവന്ന് സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങിയിട്ട് വർഷങ്ങൾ അനുവധിച്ചായി. അതെല്ലാം നടപ്പിലാക്കാത്തത് ഒരുപക്ഷെ വലിയ സ്കീം ആയതു കൊണ്ടാകാമെന്നു കരുതാം. എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്ന ഗുപ്പർപ്പ് സ്കീം ഏറ്റവും ചെറുതും അധികം പണിച്ചെടുക്കു കൂടാതെ പണി പൂർത്തിയാക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതിൽ വലിയ അത്ഭുതമൊന്നുമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ ചീഫ് എൻജിനീയറുടെ കാലത്തുതന്നെ ഈ സ്കീം പൂർത്തിയാക്കുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലയെ നിലനിറുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ സ്കീം ഇന്നു ദിവാൻജിയുടെ ഇന്നു ചീഫ് സെക്രട്ടറിയുടെ, ഇന്നു ചീഫ് എൻജിനീയറുടെ കാലത്ത് തീർത്തുവെന്നുള്ള വസ്തുത ഞങ്ങൾ ചെള്ളിയിൽ കൊണ്ടിറയ്ക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതുപോലെ അവരവരുടെ കാലത്ത് എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുപോയത് ഗുണമായാലും ശരി ദോഷമായാലും ശരി ജനങ്ങൾ എന്നും അവരെ ഓർമ്മിക്കും.

അല്ലാതെ അലസമായി അവരവരുടെ കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകുന്നത്. തൃപ്പൂപ്പുസ്കീം മുൻപക്ഷം രൂപകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ പുത്തിയാക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ പദ്ധതി കൺസ്റ്റ്രക്ട് ചെയ്യുന്നതിനു അനുവദിച്ചാൽ കണ്ട്രാക്ടർമാർ ധാരാളം കാണും. ആരും കാണുകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ ആളുകൊണ്ടുവരാം. തൃപ്പൂപ്പുപക്ഷം ഞാൻതന്നെ കണ്ട്രാക്ടർ എടുത്തുകൊള്ളാം. ലാഭം കിട്ടിയാൽ എനിക്കു കൊള്ളാം. അസംബ്ലിയിലെ ഒരു പ്രതിനിധി എന്ന നിലയ്ക്കു എനിക്കു ആ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നില്ല. ആരും കിട്ടാത്തപക്ഷം ഞാൻ ആ ഭാരം കൈയ്യേല്ക്കാമെന്നു വീണ്ടും സധൈര്യം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പിന്നീട് എനിക്കു സംസാരിക്കുവാനുള്ളതു ഏ. വി. എം. സ്കീമിനെക്കുറിച്ചാണ്. കടന്നു നടപ്പിലാക്കിയ സ്ഥിതിയ്ക്കു ഇനി അത് പുത്തിയാക്കാതെയിരിക്കുന്നത് ഏല്പത്തമാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, ഏല്പത്തമാണെന്നു പ്രയോഗിച്ചതു കേട്ട് ആഫ് ആർഡർ ആണു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : പ്രസിഡൻറിനോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ മറുപടി പറയേണ്ടതു മെമ്പർ അല്ല.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : മുൻപിലത്തെ ഷെഡ്യൂൾ റേറ്ററനുസരിച്ചു ഇപ്പോൾ വേല നടത്തിക്കാമെന്നു സ്റ്റേഷനിൽ മി: ശിവതാണുപിള്ള ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് എന്നു പറയുന്നതു ഒരു പർട്ടിക്കുലർ റേറ്റ് ഫിക്സ് ചെയ്യുന്നതാണ്. മുൻപു നിശ്ചയിച്ച ഷെഡ്യൂൾ റേറ്ററനുസരിച്ച് ഇന്നു വേല നടത്തിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഇന്നത്തെ അരിവിലയും ഇരുമ്പുവിലയും അനുസരിച്ചു പഴയ റേറ്ററിൻപ്രകാരം ആരെക്കൊണ്ടാണ് ജോലി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഈ വക സംഗതികൾ പി. ഡബ്ളിയു. ഡി. അഡ്വൈസറിബോർഡുകാരും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിച്ചു കാലാനുകൂലമായ വിധത്തിൽ ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതല്ലേ. അതല്ലേ കാര്യസാദ്ധ്യതയിനുള്ള ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. അതായതു ൧൧൯ ചിങ്ങമാസത്തിലെ ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു ൧൧൮ കക്കടകമാസത്തിലല്ല. പിന്നെയോ ചിങ്ങമാസത്തിൽ ഇരുമ്പിൻറയും അരുപോലെയുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങളുടെയും വിലയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്.

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

മറ്റു ഓരോമാണ് ഇരുമ്പു കഴഞ്ചിന് ഒരു ചക്രം വിലയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്നും ആ റേറ്റിനു സരിച്ചു തരികയുള്ള എന്ന് അധികാരികൾ പറഞ്ഞാൽ, ഈ റേറ്റിനു ജോലി നടത്തിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് ഇന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു തക്കവണ്ണം ഉയർത്താൻ സാധിക്കാത്ത പക്ഷം ഞാൻ എന്റെ ഉദ്യോഗം ഇതാ രാജി വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു സഭയെയും ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ ഗവണ്മെന്റിനോടു പറയണം. അതാണ് ഉചിതം. ഇരുമ്പിനു പത്തു ചക്രമുള്ളപ്പോൾ അഡ്വൈസറി ബോർഡ് മെമ്പർമാർ പഴയ റേറ്റിനുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതാണ് ഏകദേശമെന്നു ഞാൻ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് ശരിയായ വിധത്തിൽ അതാതു ഡോറുകളിൽ മാത്രമേ നിശ്ചയിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. പഴയ റേറ്റിൻപ്രകാരം ൨൦,൦൦൦ രൂപയുടെ വേല നടത്താൻ എസ്റ്റിമേറുള്ളപ്പോൾ ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപയുടെ ജോലിയേ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചുള്ളവെങ്കിൽ ആ വിവരം ഉടൻ ടിവാൻജി അവർക്കു ധരിപ്പിച്ചാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ പറയും, ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപയുടെ വക്ക് നടത്തിച്ചാൽ മതി എന്ന്. അല്ലാതെ ഒരു ജോലിയും ചെയ്യിക്കാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുത്തുകൊള്ളാം, ഒരു വർഷം മുഴുവൻ ഭക്ഷണവും കഴിച്ചുകൊണ്ടു സുഖമായിരുന്നുവെന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് പറയുകയില്ല. ഞാൻ ആരെയും ആക്ഷേപിച്ചില്ല. മനുഷ്യവും ആരെയും ആക്ഷേപിക്കുകയുമില്ല. പരിശുദ്ധവും നിഷ്ഠുരവും സ്നേഹബദ്ധ മാനസസ്സുണ്ണവുമായ ഒരു ഹൃദയത്തോടുകൂടി പൊതുജനപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ, കൃഷിക്കാരുടെ കഷ്ടതകൾ കണ്ടുകൊണ്ടു ഹൃദയം തകർന്നു ഇപ്രകാരമെല്ലാം പറഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. വ്യക്തിപരമായി എനിക്കു ഞാളെയും ആക്ഷേപിക്കേണ്ട കാര്യവുമില്ല. ആകയാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് മൂന്നുലക്ഷം രൂപാകൂടിയെങ്കിലും അനുവദിച്ചു ഐ. വി. എം. സ്കീം പൂർത്തിയാക്കുകയും പൂവാർപാലം പണികഴിപ്പിച്ചു തരികയും ചെയ്യണമെന്നു പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY: Sir, in supporting the motion I wish to bring to the notice of Government the necessity for opening more roads in rural places like Meenachil and Thodupuzha. My object is only to bring to the notice of Government and the House the great necessity for opening more roads especially for the purpose of helping cultivation. This is a difficulty often encountered by the cultivators.

I wish to bring to the notice of the Chief Engineer the very bad condition of the Lalam-Thodupuzha road. When I was travelling in a bus, one of the passengers was telling me that the bus was rather

shaking owing to the very bad condition of the road. He said that there was none to represent our grievances to the Government in spite of the fact that there are three members to represent that constituency. He was not aware that I am a member of the Assembly. He said that one member is staying at Thodupuzha, another at Kottayam and a third at Assam. In future, he said, with righteous indignation, this should not happen. Somebody who knew me remarked that I was the member residing at Thodupuzha. The gentleman immediately came to me and asked me to represent this fact at the next budget session. I promised to do so and I am thus bringing the matter to the notice of Government.

Now I wish to bring to the notice of the Government the urgent necessity for constructing a bridge across the Meenachil river at Palai. A bridge was actually constructed there sometime ago but later on the materials were removed and used somewhere else. Students residing on one side of the river find it very difficult to cross the river in order to go to schools on the other side. It is also a place where all the Government offices are situated on the other side of the river. Therefore I wish to bring to the notice of Government the necessity for constructing a bridge across the Meenachil river at Palai.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Are not the roads in Palai much below the flood level of the river?

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY: Yes, Sir, that is also a fact. During the rainy season the roads are under water. That is also a difficulty. With these words I support the motion.

MR. K. S. SEBASTIAN: Sir, I also wish to support the motion. I wish first to speak about the urgent necessity for the improvement of the irrigational facilities of the State. The budget allotment last year was Rs. 2.25 lakhs for irrigation projects. In the revised estimate the amount has come down to 2 lakhs. It means that Government are trying to save Rs. 25,000 out of this meagre allotment. When the necessity for irrigation projects has been so tremendously felt at present because of the serious food situation, I cannot understand the meaning of the P. W. D. reducing their expenditure in this direction by Rs. 25,000. Again in the budget for 1119 there is only a meagre provision of Rs. 2.15 lakhs for protective irrigation, and for productive irrigation 1.56 lakhs which is mainly the Kodayar Project. My submission is that when we have got the unique advantage of having such surplus in reserve why should we not spend some more money for these projects. The condition of the agricultural population in the rural areas has never been so bad as at present. On account of the clearing of the woods in the hilly parts for the cultivation of tapioca during rains there is such a torrent of floods that the paddy fields in North Travancore are very often covered with sand. On account of the intensive cultivation of tapioca and on account of the absence of simultaneous improvement in irrigation facilities, the paddy crops have been going down in recent times. I would most humbly request Government to raise the allotment for irrigation from 2 lakhs and odd to at least 5 lakhs for each year for the duration of the war.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know whether the member is aware that there is an Irrigation Reserve Fund?

MR. K. S. SEBASTIAN: There may be an Irrigation Reserve Fund. But the reserve is kept as reserve. We want the reserve to be utilised for irrigation.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I draw the attention of the member to the provision in the next year's budget for the creation of an Irrigation Division?

MR. K. S. SEBASTIAN: That does not arise from my remarks on the necessity for irrigation projects.

The House adjourned for lunch at 2 P. M. and re-assembled at 3 P. M.

MR. K. S. SEBASTIAN: Sir, there is an Irrigation Reserve Fund for Rs. 8,15,800. Out of this fund, I would suggest that the Engineering Department should be asked to draw a considerable sum for the improvement of protective and other irrigation works in the rural areas, particularly where we have paddy fields. Several of the honourable members have been referring to Chalikal thodu in my constituency. The Chief Engineer said that a sum of Rs. 50,000, would also be required for the completion of that work. I think about 30 or 35 thousand rupees have been already spent on this scheme and I do not find any reason why this Rs. 50,000 also should not have been spent on it. My friend Mr. C. M. Joseph has stated that there are very wide possibilities for the development of paddy cultivation, if the scheme is successfully operated at an early date. There are also other irrigation projects in the Changanacherry taluk in those areas where we get paddy fields. If a little more attention is paid for the construction as well as the maintenance of small irrigation channels, we will be able to convert some of our paddy fields from single crop to double crop lands and thus increase the production of food.

Now I come to the means of communication. The means of communication in the Changanacherry taluk is far from satisfactory. The condition of the ryots' roads is rather pitiable. Last year I had occasion to take my friends Mr. Narayana Kurup and other members of the P. W. D. Advisory Committee to show them a particular road in my locality. That is the road from Perumpanachi to Thottakad. The committee unanimously recommended for the immediate taking up of this road under departmental control, but to my great regret I find that nothing has been done so far. Then again the Changanacherry-Vazhoor road is a road which is only about 16 miles in length and it is so hopelessly maintained at present that it is difficult for people to walk on the road, not to speak of the plight of bullock carts and motor cars. The number of bullock carts that pass along that road is numerous, so much so the roads easily get worn out and the maintenance is not done in proportion to the wearing out. Then again there is the Changanacherry-Manimala road which should also engage the attention of the Chief Engineer. In the Changanacherry-Vazhoor road there are

three tolls at present. From these three tolls a large revenue is being collected, but in spite of that nothing satisfactory has been done for the improvement of the condition of the said roads.

I would like to draw the attention of Government to another matter. It would be conceded by every one that the Changanacherry town is one of the most important towns in the State. There is the biggest market in the State; there is a first rate college there, the headquarters of the catholic Diocese of Changanacherry is situated there; and the head quarters of the Nair Service Society is also situated there. In spite of all its importance, it is a pity to see that there is neither a T. B. nor a Satram in that place. I have seen some of the big officers of the State who come to Changanacherry running away from there without finding an abode to halt for the night. As my friend Mr. Sastri has pointed out the existence at Changanacherry of the Sachivottamapuram colony also is to be taken into account.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: May I ask, was there not a T. B. in Changanacherry?

MR. K. S. SEBASTIAN: Once upon a time there was one but later on it has been pulled down by Government themselves. And there was also a Satrom, which I think has been given as a gift to the Nair Service Society, if what I understand is correct. I would therefore request the Public Works Department to do something immediately regarding the redress of these grievances in my taluk. With these words I support the motion.

MR. E. E. PANDARATHIL (*Travancore Jemmes, South*): എന്റെ മാതൃ മണ്ഡലത്തിൽ ബഹുമാന്യ സാമാജികന്മാരായ ശ്രീമാൻ അഭിച്ഛൻ ഏതാനും ചില സംഗതികൾ പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ചില റോഡുകളുടെ അധികാരപ്പെറ്റിപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഈ സംഗതി ഞാനും എന്റെ കീഴ്വരക്കാരും ഓരോരുത്തരും തമ്മിൽ അറിയിക്കാതിരിക്കുന്നതു പോരായ്മയല്ലെന്നു എന്ന് വിചാരിച്ചു മാത്രം രണ്ടു വാക്കു സംസാരിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുകയുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ അതൃപ്തി നോക്കിയാൽ കൊല്ലം തിരുവനന്തപുരം ഈ രണ്ടു ഡിവിഷനും ഉൾപ്പെട്ട കിടക്കുന്നതായി കാണാം. ജന്മിമാരുടെ സഞ്ചാരകാര്യപരിപാടി ഈ രണ്ടു ഡിവിഷനിലും ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. ഏതു ജന്മിയായാലും നാലഞ്ചു താലൂക്കുകളുടെ തലസ്ഥാനനഗരിയൽ മുന്നോട്ടു പ്രാവീണ്യം ചെയ്ത ജന്മിക്കരും വാങ്ങിക്കണ്ട ആവശ്യം വളരെ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ജന്മിമാരുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ഗതാഗതസൗകര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പറയുന്നതിൽ വലിയ അലോചനയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഞാൻ ഇതുവരെ ഗതാഗതസൗകര്യവിഷയത്തിൽ മുന്നമവലംബിച്ചതു കൊണ്ടല്ല ഒന്നും പറയാതിരുന്നത്. സാമാജികന്മാരുടെ സാമാന്യ അഭിപ്രായങ്ങളെ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു പി. ഡബ്ളിയു. അഡ്വൈസറികമ്മി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. E. Pandarathil.]

ററി എന്നൊന്നും നാം രൂപകരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ അത് എന്താനും കാലമായി പല കാര്യങ്ങളും നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ പെട്ടെന്നു കടന്നുവീണ്ടു അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ നിരൂപണം ചെയ്തു എന്ന കാര്യം അത്ര ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവരുടെ പുറകിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതാതു സ്ഥലങ്ങളിൽ കമ്മിറ്റിക്കാർ സങ്കീർണ്ണമായി വന്നിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പല റോഡുകളുടേയും പ്രത്യേകിച്ചു ചില കർഷകരുടെ റോഡുകളുടേയും കാര്യത്തെപ്പറ്റി പലരും അവർക്ക് എഴുതിയതെയും കയ്യും അതിൽ എന്താനും കാര്യങ്ങൾ കമ്മിറ്റി സാധിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി വിസ്മരിക്കേണ്ടതല്ല.

പൊതുവേപറയുകയാണെങ്കിൽ കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ശ്രീമാൻ അഭിപ്പാർട്ടി പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ കരംപിരിവു വളരെ കുറവാണ്. കരംപിരിവിന്റെ കുറവും റോഡുകളുടെ അനാസ്ഥയും തമ്മിൽ എന്തോ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നു അവിടത്തെ ഒരു അധികൃതൻ പോലും ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ നിഷ്കർഷയാലുള്ള ആ താലൂക്കിൽ ഇല്ലാതെപോയാൽ അത് അവരുടെ കഴിവിന്റെ കുറവാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു അവരോടുള്ള ബഹുമാനക്കുറവുകൊണ്ടാണെന്നു ധരിച്ചുപോകരുത്. മണ്ണടി മുതലായ പല പ്രാചീന ക്ഷേത്രങ്ങളും അവിടെയുണ്ട്. അതിന്റെ സമീപത്തുകൂടി പോകുന്ന റോഡ് ഏറ്റവും ശോച്യാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുകയാണ്. ഈ റോഡിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ എന്റെ സ്വന്തം ആചാര്യത്തിന്റെ ഒരു ക്ലായുകൂടി വന്നേക്കുമോ എന്നു ഭയന്നു ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി അധികം പറയുന്നില്ല. പണ്ട് പാണ്ടിയുദ്ധേക്കു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന പല ആറടിപാതകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കായംകുളം, കരുനാഗപ്പള്ളി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പട്ടാഴി, മണ്ണടി, കടമ്പനാട്, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി പോകുന്ന ആറടിപാതകളിൽകൂടിയാണു ജനങ്ങൾ പാണ്ടിയുദ്ധേക്കു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ ആറടിപാതകളെ വികസിപ്പിച്ചു സഞ്ചാരയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്ത ഇപ്പോഴുള്ള വില്ലേജ് റോഡുകൾ നന്നാക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കുകാർ മാത്രമല്ല ഇതി

ലേക്കു അർഹരെന്നും കടന്നുവന്നപ്പോൾ ചെങ്കോട്ടവരെയുള്ള മറ്റു താലൂക്കുകൾ വിചാരിച്ചിട്ടെങ്കിലും ഇതു നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രാജ്യത്തു നെടുകെയുള്ള റോഡ് ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും വിലങ്ങേയുള്ള റോഡുകളുടെ തുടർച്ചയുടെ അഭാവം ജനങ്ങൾക്കു വളരെ വിഷമത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതികളൊക്കെ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ചാടിക്കയറി ഗവണ്മെന്റിനെ നിർബന്ധിപ്പിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ലെങ്കിലും ക്രമേണ ഈ വക കറവുകളെ ഗവണ്മെന്റ് പരിഹരിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പാൻതങ്ങാം.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: During the course of the general discussion on the budget, I mentioned that the roads in Travancore to the north of Trivandrum excepting perhaps a short distance in the Quilon town are in a deplorable condition. It is well and good that the Government have in their mind, the idea of cement-concreting the trunk roads in Travancore. But in that connection I may mention that even in Trivandrum, where the main road is so well-kept, some of the roads leading to and out of the main road are really in very bad repairs. I will only give one instance, and that is the road leading from the South-Eastern gate of the Public Office buildings to the Railway Station road. I brought the Chief Engineer's kind attention to this particular road more than two years ago and I had asked whether it was possible for him to have the road repaired. He knows all the roads in Travancore and this road also should be known to him. That is the shortest road from this place where we are at present gathered to the Railway Station. That road is in a very bad condition. Very often heavy motor vans, corporation vans, and big motor cars and small cars, julkas, and even viraku-vandies pass along that road. The road is very, very narrow. Therefore it is that I say that it is not enough that the main roads and trunk roads are cement-concreted. The Chief Engineer's attention should fall on these branch roads also.

I would also speak one or two words about the roads in Thiruvella Taluk. I hope other members representing Thiruvella will not object to my speaking about Thiruvella. There is one cement bridge which has recently been completed on the road from Aranmula to Pandalam. That is only less than 1 mile from Aranmula. Although the bridge is above the flood level during the rainy season, the roads leading to that are below the flood level, so much so, that the bridge is more or less useless for traffic purposes during the rainy season. The road referred to is the shortest route to Pandalam and it is only 7 miles long. There is another bridge nearing completion at Kozhipalam. Roads on both ends leading to that bridge are also under water during the floods. The Chief Engineer's attention is most respectfully invited to these two very important items of work. Then there are some works provided for in the budget of this year under items 'works in progress.' In one case, (item 276) a grant was made on 17-7-1942 to the extent of

[Mr. M. R. Narayana Pillai.] Rs. 2280; only Rs. 500 was spent towards that work in 1118. Then (item 280) another grant to the extent of Rs. 2,300 on 9-1-1943, out of which only Rs. 200 was spent in 1118. In another instance (item 287) where the grant sanctioned was Rs. 13,000 on 21-11-1942, the amount spent in 1118 is only Rs. 1,500 I find the mention of a Thiruvella-Nattasseri road for which a provision of Rs. 1,000 is made. I do not know the existence of such a road in that area.

MR. I. C. CHACKO: That is in Thiruvella-Nattasseri road in Kottayam and the road is different.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: In regard to raising the low portions of Mavelikara-Thiruvella road at 8/5 Kannankuzhi embankment, I wish to invite the attention of the Chief Engineer to the fact that though he has already given an assurance in answer to a supplementary question on the floor of the House that it would be completed before the floods in 1119 at least, I hope, he would keep to his word. In that connection, I want to make a few constructive suggestions. Do not take up costly undertakings; do not neglect essential maintenance works; raise all the low portions of the roads connected by bridges; finish all incomplete works for which provision is made in the budget; do not allow any amount under maintenance to lapse or to be carried forward to the following year or to be appropriated for other purposes. With these words, I support the cut motion.

MR. P. KUNJUKRISHNAN (Quilon cum Kottarakara): Sir, I would in this connection refer to one important sluice in Paravur which has to be very urgently constructed. It has an all Travancore importance. In view of the fact that there is so much scarcity of paddy and rice in the land, by the construction of a sluice referred to by me, the production of paddy in that area can be augmented by about a lakh of paras, according to very reasonable calculations. This matter has been brought to the notice of the House previously on more occasions than one. Now, for want of a sluice, extensive paddy fields which stretch about long distances up to the place where the Ithikkara river joins the Paravur lake are not productive of good results. Those areas have become practically non-productive of food supply. The river Ithikkara brings very heavy floods during the rainy season and on account of this paddy fields are flooded so much so the crops are completely destroyed. This destruction process is taking place not only during the rainy season but in summer also there is destruction in a different manner. Saltish water from the sea and the lake rises up into the fields and destroys the crops in the paddy fields. The volume of water flood we have to face year after year in that area can be seen from the recent reports about the flood situation. The flood goes to such heights near the Ithikkara bridge that the water so overflowing shoots up to 4' or 5' so much so, on one occasion, that the bandy and the driver were both drowned nearly a month back in that place. From this the nature of the flood can be more or less imagined. The way in which saltish water during summer destroys the crop can also be seen if a proper enquiry is made into the matter. I know the present Chief Engineer while he was the Executive Engineer of Quilon

in company with the then Division Peishkar visited the place two years back and as a result of that some survey of the land up to the Paravur bar was made. But at any rate that scheme seems to have been given up, because persons possessing land were not willing to part with them. If the owners of properties are not willing to give away their lands for an important public purpose, then that should be acquired by Government. In this connexion I would advert to a leading article published in the "Kerala Kaumudi" which is a leading paper of the State a few months back. That important paper stressed the point very intelligently and the idea was very instructive. The gist of that was that if a sluice is constructed at the Paravur bar, production of paddy in the Quilon taluk can be augmented by about 1 lakh of paras. Many other arguments in support of that were also mentioned. I am sure that the importance of this sluice must have been brought home to the attention of the head of the Public Works Department. I also understand that some estimate also was called for for that work and at a modest calculation it worked up to Rs. 60,000. This is a matter which demands urgent enquiry and urgent action. I request that in view of the grave situation which we are facing at present, this matter may be immediately taken up. With these words, I support the motion.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: Sir, the coastal villages in my constituency are water logged areas as a result of which diseases, such as cholera, typhoid, malaria and other water-borne epidemics prevail periodically in those parts. Every year, the Public Health Department is spending a good amount towards inoculating the residents of those villages. I may also mention at this juncture that Kadakavur is the most thickly populated rural area in Travancore according to the last census and it has no good drinking water. As the Dewan President said the other day, 'water, water, everywhere nor any drop to drink' that remark exactly applies to such a fine place as Kadakavur. 10 years ago, an attempt was made to sink tube wells in several villages of that region. But the attempt was given up as hopeless. At a depth of 30' the water was good. But due to some reason, the Engineers concerned were not able to detect that and the deeper the well went more brackish the water became. Even at a depth of 200' water was found to be brackish. In these circumstances, I would request the Chief Engineer to take up the work again and provide at least one tube well in that place for supplying good water.

MR. KAYIYOOR K. K. KOCHUKUJNU (Nominated): സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തോടു അനുകൂലിക്കുന്നത് ഏതാന്നും റോഡുകളുടെയും തോടുകളുടെയും ശോച്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും അത് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പരിഹരിച്ച് പൊതുജനതാല്പര്യം പരിരക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ചീഫ് എൻജിനീയർ അവർകളുടെയും സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കും വേണ്ടിയാണ്.

[Mr. Kaviyoor K. K. Kochukunju]

കവിയൂർ—ഇരവിപേരൂർ എഴുന്നള്ളത്തുറോഡ്, കവിയൂർ—കുന്നത്താനം എഴുന്നള്ളത്തുറോഡ്, കവിയൂർ—മല്ലപ്പള്ളി റോഡ്, കവിയൂർ—ചങ്ങനാശ്ശേരി റോഡ് ഈ നാലു റോഡുകളുടെയും ഇപ്പോഴത്തെ നില ഏറ്റവും പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇവയിൽ പലതും പൊതു ജനങ്ങൾ തന്നെ വിലകൊടുത്തു സ്ഥലംവാങ്ങി റോഡുണ്ടാക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റേക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പനമറ്റം, മല്ലപ്പള്ളി, ചങ്ങനാശ്ശേരി, പായിപ്പാട്, തിരുവല്ല എന്നീ ചന്തകളിലേക്ക് കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന സകല വിഭവങ്ങളും കൊണ്ടുപോയി വിറ്റഴിക്കുന്നതിനു ഏറ്റവും ഉപയോഗപ്പെടുന്ന റോഡുകളാണ്. ഈ റോഡുകളുടെ കേടുപാടുകൾ പോക്കുന്നതിനു വലിയ ചെലവെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ മെമ്മോറിയൽവഴിയായും മറ്റും ചീഫ് എൻജിനീയറെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. റോഡ് ബോർഡ് മുഖേനയോ, അല്ലെങ്കിൽ പി. ഡബ്ളിയു. ഡി. അധികൃതർ മുഖേനയോ ഈ റോഡിന്റെ ശോച്യാവസ്ഥയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാൻ ഇതുവരെ തയ്യാറായില്ലെന്നുള്ളത് ഏറ്റവും സങ്കടകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്.

റോഡു നന്നാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞാൻതന്നെ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ അവർകളെ സമീപിക്കുകയും അതിന്റെ ദുർഘടാവസ്ഥയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ചീഫ് എൻജിനീയർ അതിലേക്ക് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുകാണുന്നില്ല എന്നുള്ള സംഗതി വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ ഈ സംഗതിയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറും ചീഫ് ഇൻജിനീയർ അവർകളും ജനങ്ങളുടെ ഗതാഗതസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി എത്രയും വേഗത്തിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇനിയും എനിക്കു പറയാവാനുള്ളത് ആഹാരപ്രശ്നത്തിന് സഹായകമായ ചില സംഗതികളാണ്. സർ, ആഹാരസാധനത്തിനുവേണ്ടി ജനതതി വളരെ സങ്കടം അനുഭവിക്കുകയും, ആഹാരസംഭരണവിഷയത്തിൽ ഉൽക്കണ്ഠ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഘട്ടമാണല്ലോ. കർഷകരാജ്യമായ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കർഷകർ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാതെ അലസതകാണിച്ചുതുളമാണല്ലോ ഈവിധ വൈഷമ്യത്തിന് ഇപ്പോൾ ഇടയായത്. ഭാവിയിൽ ഈവിധ വൈഷമ്യത്തിൽനിന്നും ഒട്ടാകെ ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്റെ എളിയബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്ന ഒരു അഭിപ്രായം പറയണമെന്നു പറയുന്നതാണ്.

മെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. മലൂതിരുവിതാംകൂറിൽ അനേകായിരം ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ നെൽകൃഷിചെയ്യാൻ സൗകര്യമുള്ളതായിട്ടുണ്ട്. പേരിപ്പാറ അണുപോലെ ഒരു അണു പമ്പാനടിയിൽ ഏതെങ്കിലും സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തു് കെട്ടുന്നതായാൽ മലൂതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോൾ വെറുതെ ഉപയോഗശൂന്യമായി കിടക്കുന്നസ്ഥലങ്ങളിൽ വിപ്ലവമായതോതിൽ നെൽകൃഷി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. പക്ഷെ ഇതു് ഞാൻ പറഞ്ഞു എങ്കിലും, ഗവണ്മെൻറും ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ അവർകളും കൂടി ഇതിന്റെ പ്രായോഗികതയെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിച്ച് ഒരു ഗവേഷണാത്മക നടപടി തുടങ്ങിയാൽ മതിയെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളു. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ അവർകളുടേയും ഗവണ്മെൻറിന്റേയും സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞുകാണുവാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ഉപക്ഷേപത്തോടു അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, എം. സി. റോഡിൽ ചർമമതു മൈലിനു സമീപം ഇപ്പോഴുള്ള പാലം പൊളിച്ച് റോഡു മലവെള്ളത്തിന്റെ ഉപദ്രവംകൂടാതിരിക്കത്തക്കവിധം പൊക്കി ഒരു പുതിയ പാലം പണിയാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആലുവാറ്റുഴയിലെ വടക്കേക്കൈവഴിയിലും ഒരു പാലം പണിക്കുള്ള എസ്റ്റിമേറ്റ് തയ്യാറാക്കിയതാണ്. പക്ഷെ അതിന്റെ പണി നടന്നില്ല. കന്യാകുമാരി മുതൽ വടക്കു അതുത്തിവരെ ആലുവാറ്റുഴയിലെ വടക്കേക്കൈവഴിയിലെ ഈ ഒരു പാലമാത്രമെ തീരാതെ (മെയിൻറോഡിൽ) കടത്തുവള്ളങ്ങളുടെയും ചെങ്ങോടത്തിന്റെയും സഹായം ചേണ്ടിവരുന്നുള്ളു. ഇതു് എന്നും ഏവർക്കും ബോദ്ധ്യംവരുന്നതാണ്. ഈ സംഗതിയിൽ ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെതന്നെ റോഡുകളിലുള്ള വളവും തിരിവുകൾക്കു് പല കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു് സാധാരണയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. കോതമണലം ചന്തയിൽനിന്നും കിഴക്കോട്ടു് ചെല്ലുന്ന റോഡിൽ പല കൊട്ടം വളവുകളുണ്ട്. വാട്ടർവർക്ക്സ് ഇഞ്ചിനീയറായിരുന്ന മി. ബാലകൃഷ്ണൻറാവുവിന്റെ കാലം മറ്റൊരു കാലംകൂടി ആ സ്ഥലത്തു കൂട്ടിമുട്ടി. ഫുഡ് കൺട്രോളറുടെ കാലം മറ്റൊരു കാലം കൂട്ടിമുട്ടി. ഓൻസ്പോർട്ടുമസ്സകൾ തമ്മിൽ മുട്ടി. സാധാരണ ധാരാളമായി അപകടങ്ങൾ ഈ വളവുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അവിടെ മൂന്നു ഫർഷാഗ്, ദൂരം വേറൊരു റോഡു് ചെട്ടുകയാണങ്കിൽ വളവില്ലാതാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിലേക്ക് ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലം പൊന്നുംവിലകൂടാതെ വിട്ടുകൊ

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

ടക്കാനും സ്ഥലമുടമസ്ഥന്മാർ തയ്യാറാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ ആ വള വീൽകൂടിത്തന്നെ ഗതാഗതം ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നത് എങ്ങിനെ നീതീകരിക്കാം. ഈ റോഡിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ ആലുവായിൽ അസിസ്റ്റൻറ് ഇഞ്ചിനീയറായിരുന്നു കാലാ മുതൽക്കേ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ റോഡിന്റെ പ്രാധാന്യം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കുപോലും അറിയാവുന്നതാണ്. ആലുവ മുന്നാർ റോഡിലാണ് ഞാൻ മേൽപറഞ്ഞ കൊടുവളവുകളും തിരുവുകളും ഉള്ളത്. ഡിവിഷൻ റോഡ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഒരു പ്രയാസം ഒരു പാലത്തിന്റെതാണ്. പാലം ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. അതു ചെങ്കല്ലുകൊണ്ടു അബട്ട് മെൻറ് കെട്ടിയിട്ടുള്ളതും വലിയ പഴക്കം നിൽക്കാൻ ഇടയില്ലാത്തതും ആയ ഒരു പഴയ പാലമാണ്. അതിനാൽ ഒരു പുതിയ ഉറപ്പുള്ള പാലം ഏതു നിലയിലും അടുത്തുതന്നെ പണിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ അപകടസമ്പന്നമായ കൊടുവളവുകൾ മാറ്റി പുതിയ ഡിവിഷൻ റോഡ് വെട്ടുന്നതിൽ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറവർകളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയണം. വേറൊരു സംഗതി എനിക്കു പറയാനുള്ളത് കല്ലിൽട്ടെമ്പിൽ റോഡിൽ നാമയിലിൽ മരപ്പട്ടിക്കടവ് എന്നു പറയുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ചിറയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ആ ചിറയിലെ വെള്ളം കൊണ്ട് നാം ഏക്കറോളം കൃഷിചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ സർവ്വേക്കാലത്തു ചില വൃക്കതികളുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടോ, എന്തോ സർവ്വേക്കാരെ കൈവശപ്പെടുത്തി ആ സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്തുകയും അതു നികത്തി ഇപ്പോൾ വസ്തുവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലം അര ഏക്കറിൽ കൂടുതലില്ലതാനും. അതിനേപ്പറ്റി പരാതിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ, ഭൂമി നിരപ്പിൽനിന്നും ൫൦൦ അടി പൊക്കത്തിലാണ് ചിറ കിടക്കുന്നത്. ആ ചിറ നന്നാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ് വൈമുഖ്യം കാണിക്കരുതെന്ന് എനിക്കുപേക്ഷയുണ്ട്. ചിറയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം എടുക്കരുത് എന്നു ആ വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ ആക്ഷേപം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. മയിൻ ഇറിഗേഷൻ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു ചിറ താഴ്ത്തിത്തരണമെന്നു അതിലെ വെള്ളംകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ള വസ്തുഉടമസ്ഥന്മാർ അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെപ്പറ്റി വേണ്ടതു ധനം ചെലയുണ്ടുതാമ്.

ആലുവായിൽ ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയതു നിമിത്തം കഴിഞ്ഞ ഒരുപ്പൂവിൽ ൫൦൦,൦൦൦ പുറയോളം നെല്ല് കൂടുതൽ വിളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ സ്പെഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അവടെനിന്നും മാറ്റി വേറൊരാളെ നിയമിക്കാൻ പോകുന്നതായി ഒരു വർത്തമാനം കേട്ടു. മൂന്നാലു കൊല്ലം ശരിയായ പ്രവർത്തനം

നം നടത്തി വേണ്ട പരിചയവും വളരെ പ്രയോജനവും ഉണ്ടാക്കിയ ഇപ്പോഴത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ മാറ്റി വേറൊരു പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുന്ന നയം തൽക്കാലം നിർത്തിവയ്ക്കുകയാണ് നല്ലത്. യുദ്ധാവസാനംവരെ എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ ആവിടെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹം സമർത്ഥനാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ നല്ല ഉത്സാഹിയും ജനരജ്ഞനയുമുള്ള ആളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രമോഷ്യനാണെങ്കിൽ അതുകൊടുത്തു ഈ സ്ഥാനത്തു തുടരാൻ അനുവദിക്കണം.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : കൂടുതൽ ചിട്ടവുണ്ടാക്കി കൊടുത്തുകൊണ്ടാണോ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെനിന്നും സ്ഥലം മാറ്റുന്നത്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അതാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പകരം കൈക്കൂലിക്കാരനാണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി ഉദ്യോഗസ്ഥനാണുവരുന്നത്. ഇതിലിരുന്നാൽ കൈക്കൂലിക്കു വഴിയല്ലെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻവേറെ വല്ല സ്ഥലത്തും നടത്താൻ ആലോചനയുണ്ടോ ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഇപ്പോഴുള്ളതിനേക്കാൾ ചില പ്രയാസങ്ങളുമുണ്ടെന്നാണ് ലിഫ്റ്റ് ഇഞ്ചിനീയറും ഇലക്ട്രിക്കൽ ഇഞ്ചിനീയറും പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഉള്ള സ്ഥലത്തിന് അടുത്തുതന്നെ ഒരു മൈൽകൂടി ലൈൻ നീട്ടാൻ വയർ ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നു. അതേസമയത്തുതന്നെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏ-ഡു മൈൽ ലൈൻ നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

MR. M. SIVATHANOO PILLAI : അവിടേയുള്ള ആളുകളോട് വല്ല മനഃപൂർവ്വം ഉണ്ടോ ?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : അതല്ല, വിരോധമൊന്നുമില്ല. കൃഷിക്ക് ചിലവാക്കുന്ന കറൻറിന് റേറ്റു കുറവാണ്. മറ്റിനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ റേറ്റ് കിട്ടും. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ലാഭം കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടാണ് അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്.

ഏതു നിലയിലും കഴിവുള്ളതാ ലൈൻ നീട്ടുകയും പൊതുജനസമ്മതനായ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അവിടെത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ജനങ്ങൾക്കു തൃപ്തി ഇല്ലാത്ത ഒരു പകരം വരുത്തുന്നത് സങ്കടകരമാണെന്നാണ് ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കുവേണ്ടിയാണു ഞാൻ ഇത്രയും പറയുവാൻ ഇടയായത്.

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

ഇനി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് റോഡ് എൻക്ലോച്ച്മെന്റ് സംബന്ധിച്ചാണ്. എം. സി. റോഡിൽ അധികം എൻക്ലോച്ച്മെന്റ് ഇല്ല. അൺമെറൽ റോഡുകളിലും വീല്വേജ് റോഡുകളിലും അതു ധാരാളമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം എൻക്ലോച്ച് ചെയ്യുന്നതിനെ നിരത്തൽ ചെയ്യണം. അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ തിരികെ കൈവശപ്പെടുത്തണം. ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിച്ചാൽ ഒരു മാസത്തിനകം അതെല്ലാം ഒഴിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ വിഷയത്തിൽ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ അവർകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. റയട്ട് റോഡുകളേപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്ക് പറയണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ അനേകം റയട്ട് റോഡുകൾ വെട്ടിയിട്ടുണ്ട് അവകളിൽ വളരെ ചുരുക്കം മാത്രമേ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളൂ. എന്റെ താലൂക്കിൽ തന്നെ കൂട്ടിയ്ക്കാൻ ഒരയിസിന്തിന്ന് പെരിയാറ്റിലെ മറവട്ടി കടവ് എന്ന സ്ഥലത്തെയും പെരിയാറ്റിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു റോഡുണ്ട്. അവിടുത്തെ ആളുകളാണ് അത് വെട്ടിതിർത്തത്. അതിനുശേഷം അവർ ഗവണ്മെന്റിനോട് അത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് അപേക്ഷിച്ചു. രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലം ജനങ്ങൾതന്നെ അതിന്റെ മെയിന്റനൻസ് നടത്തി. ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെയും അത് ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. ആ റോഡിനു ഉദ്ദേശം 1 മൈൽ നീളം വരുന്നതും ആ സ്ഥലം മുഴുവനും കർഷകർ തിങ്ങി താമസിക്കുന്നതുമാണ്. ഉദ്ദേശം 20000 വീടുകൾ അവിടെയുണ്ട്. പെരുമ്പാവൂർ ചന്തക്കുംമറ്റും ചുമടുകൾ കൊണ്ടുപോകുന്നത് തലച്ചുമടുകളായിട്ടാണ്. അല്ലാതെ നിവർത്തിയില്ല. അത് ഇപ്പോൾ ഒരു ഇടവഴിത്തോപ്പിലെ കിടക്കുകയാണ്. രണ്ടാമതും അതിനെ വെട്ടി നന്നാക്കാൻ ജനങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. ഗവണ്മെന്റ് ആ റോഡിനെ ഏറ്റെടുക്കണം. അങ്ങിനെ ഒരു റോഡ് എങ്കിലും എന്റെ താലൂക്കിൽ നിന്നും ഏറ്റെടുത്താൽ കൊള്ളാം.

ഇക്കാലത്ത് ഹഡ് പ്രാഡക്ട് ഒരു വലിയ പ്രാബല്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. പെരിയാറ്റിൽ ഉള്ള വെള്ള ചാട്ടങ്ങളുടെ മുകൾഭാഗത്തുനിന്നും ചെറിയ തോടുകൾ വെട്ടി വെള്ളം വിട്ടുകൊടുത്താൽ അതു കൃഷിക്ക് വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഇതു കോതയാർ പ്രോജക്ട് പോലെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മറ്റൊരു വെള്ളാനായി തീരുകയുമില്ല. വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുടെ മുകൾഭാഗത്തു നിന്നും ചാലുകൾവെട്ടി വസ്തുക്കളിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടാൽ മതിയാകും. പെരി

യാറ്റിലെ വെള്ളം ഒരുകാലത്തും വീറിപ്പോകുമെന്നും ഭയപ്പെടാനുമില്ല. ഗവണ്മെന്റിനോട് ഈ സംഗതിയേപ്പറ്റി പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന് വിരോധവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ അതിനുവേണ്ട അനേക ചെലവുകൾ പോലും ഇതുവരെയും നടത്തിയതായിട്ടറിവില്ല. ഈ വിഷമ സന്ദർഭത്തിലെങ്കിലും, ഇറിഗേഷൻ ഡിവിഷൻ ആരംഭിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറുടെ ശ്രദ്ധ ഈ കാര്യത്തിൽ പതിയണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

വേറൊന്നു പറയുവാനുള്ളത് പെരിയാറണയേപ്പറ്റിയാണ്. ബ്രിട്ടീഷിലേയ്ക്കു വേനൽക്കാലത്ത് ഈ അണയിൽനിന്നും വെള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്നു. കൃഷി നടത്തുന്നു; ആദായമെടുക്കുന്നു. വർഷക്കാലത്തു വെള്ളം കെട്ടിയിട്ടുകൊണ്ട് വർഷം അതിന്റെ മുൻകരുതലിനിടയിൽ എത്തുമ്പോൾ നാട്ടിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം തുടങ്ങുമ്പോൾ അണ തുറന്നുവിട്ടുവെള്ളപ്പൊക്കം ജലപ്രളയമായിത്തീർന്നു. പെരിയാറണ അസമയത്തു തുറന്നുവിട്ടാണു ലിഫ്റ്റ് ഇറിഗേഷൻമൂലം കൃഷിചെയ്തിരുന്ന ൨൦-൦൩൦-൦ ഏക്കർ കൃഷി നശിപ്പിച്ചത്. പെരിയാറിന്റെ തീരത്തുള്ള അനേകം വസ്തുക്കൾ അണയിലേ വെള്ളം തുറന്നുവിട്ടതുമൂലം നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കുന്നുകാലികളും മനുഷ്യരും നശിച്ചുമരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ മരിച്ചു പോയതിനേപ്പറ്റി ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകൾക്ക് റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ശരിയായിരിക്കണം എന്തായാലും ഈ അണ തുറന്നുവിട്ടുള്ള വെള്ളപ്പൊക്കം മനുഷ്യക്കും മറ്റ് ജീവികൾക്കും വീടുവകൾക്കും ക്രമാതീതമായ നഷ്ടം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് നിരാക്ഷരപക്ഷമാണ്. ഈ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ പ്രേതങ്ങൾ ഔകിപോകുന്നത് കണ്ടയാളുകളുണ്ട്. ആവശ്യമില്ലാതെ വെള്ളം കെട്ടിനിർത്തി ഒരുമിച്ചു തുറന്നുവിടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്. അണയുടെ താഴെ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർക്കാണ് ഇതു നിമിത്തം ദോഷം സംഭവിക്കുന്നത്. പെരിയാറിന്റെ തീരപ്രദേശത്ത് മരച്ചീനി കൃഷി, നേന്ത്രവാഴ കൃഷി മുതലായവ ധാരാളമായി നടത്തുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം സാരമായ ദോഷങ്ങൾ പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. അതുമാത്രമല്ല പലതും പാടേ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ട അനേചക്ഷണം നടത്തുകയും ഇപ്രകാരം മേലാൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു.

MR. T. T. KESAVAN SASTRY : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട്, ഒന്ന്, രണ്ട് പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് ഇൻജിനീയർ അവർക്കുടേയും ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി മി. സി. എം. ജോസഫ്, ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച ചാലയ്ക്കൽ തോടിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. റോഡുകൾ, ചാലുകൾ, കളങ്ങൾ ഇവകളെപ്പറ്റിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെമ്പർമാരാണ്. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പ്രാദേശിക കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ തല്പരരാണല്ലോ. ഈ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചിലതു പറയാൻ ഞാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചാലയ്ക്കൽ തോടിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയാൽ അതു ആ താലൂക്കിലേയും ഇതര താലൂക്കുകളിലേയും ജനങ്ങൾക്കു സഹായകരമായിരിക്കും. ചാലയ്ക്കൽ തോടിന്റെ പണി ൨൦ സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ആരംഭിച്ചതാണ്. വലിയ സംഖ്യ ചിലവ് ചെയ്തതിന് ശേഷം പ്രതിബന്ധങ്ങളാൽ ജോലി നിറുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ചാലയ്ക്കൽ തോടിന്റെ പണിയും കററപ്പുഴ തോടിന്റെ പണിയും പൂർത്തിയാക്കിയാൽ ഇരുവശങ്ങളിലുള്ള നെൽകൃഷിക്ക് പുറമെ ഗതാഗതസൗകര്യം കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, കയറുമ്മതിക്കും, ഇറക്കുമതിക്കും കൂടുതൽ സഹായമായിത്തീരുന്നതിനും സാധിക്കും വലിയ സംഖ്യ ചെലവുചെയ്തതിനു ശേഷം, ജോലികൾ നിറുത്തിവെക്കുന്നതു ശരിയല്ല. രണ്ടാമതു സചിവോത്തമപുരം കാളനി ജംഗ്ഷനിൽനിന്നുള്ള വാക്കത്താനം റോഡിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ്. അറകുറപ്പണികൾ തീക്കുന്നത് സഹായമായിരിക്കും.

MR. JOSEPH VITHAYATHIL (*Kunnamad cum Parur*) : Sir, I agree with the view that the P. W. Department is not responsible for the delay that is caused in the completion of the works undertaken by the Department. War conditions are mainly responsible for the delay. But there are certain works which have to be completed whatever the costs may be. One such work, so far as the Parur Taluk is concerned, is the completion of the Sri Chitra Tirunal Road. It is a matter for regret that a road which bears the name of His Gracious Highness the Maharaja could not be completed till now. Although the estimate for the construction of the road had been sanctioned years ago the work is not completed. The road is only about 5 miles long. Other roads in the Parur Taluk which can be taken up without much difficulty are the Alwaye-Coonumna-voor road, Parur-Kuriappilli road, Ezhikkara and Kadakkari roads. I understand that the P. W. D. Advisory Board has brought to the notice of the Chief Engineer the need for the repair of these roads.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, ൧൧൭-ൽ ഡി. പി. ഡബ്ളിയു ബേക്ക് ബഡ്ജറ്റുചെയ്തിട്ടുള്ള വേലകൾ നടക്കാതിരിക്കുവാൻ ഉള്ള കാരണങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം എന്റെ മാനുസ്ക്രൈിതൻ മിസ്റ്റർ. ശിവതാണപിള്ള വളരെ ശക്തിയായി ഈ സഭയുടെ ആലോചനയ്ക്ക് വച്ചതുപോലെ ഷെഡ്യൂൾറേറ്ററിന്റെ കുറവു മാത്രമാണ്. ഒരു വേലക്കാരന് ൧൧ ചക്രം കണക്കാക്കിയാണ് എസ്റ്റിമേറ്റർ തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്നത്. ൧൧ ചക്രം കൊടുത്താൽ വൈക്കം, പെരുമ്പാവൂർ, കുന്നത്തുനാടു-എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അര ജോലിക്കാരനെപ്പോലും കിട്ടുകയില്ല. സാധാരണ ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള വേലക്കൂലി ഒന്നര രൂപയാണ്. ആസാമിൽ കൂലിവേലയ്ക്കു ആളുകൾ പോയതുകൊണ്ടും പള്ളിവാസൽ വേലയ്ക്കായി കൂലിക്കാർ ധാരാളം പോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഇപ്പോഴത്തെ അരിയുടെ വൈഷമ്യംകൊണ്ടും ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയാൽ ഒരു രൂപയെങ്കിലും കൂലികൊടുക്കണം. എന്നാൽ ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ വേലക്കാർ ഉണ്ട്. അതായത് പാറപൊട്ടിക്കുക മറ്റൊരു അടിച്ചയക്കുക, മുതലായ ജോലിചെയ്യുന്നവർ; അവർക്കു ഒന്നര രൂപയും കൂലി കൊടുക്കണം. ൧൧ ചക്രം റേറ്റർ വെച്ചുകൊണ്ട് കണക്കാക്കിയാൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും വേലമുണ്ടാടുപോകാൻ സാധ്യമല്ല. മണ്ണുവേല ചെയ്യുന്നവർക്കുപോലും ഇപ്പോൾ മുക്കാൽ രൂപായോളം കൂലി കൊടുക്കണം. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റർ മാറ്റുകയോ ദേശകാലപരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു എസ്റ്റിമേറ്റർ പുതുക്കുവാനുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ അവകാശം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന് നൽകുകയോ ചെയ്യാത്തപക്ഷം വേലകൾ നടക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ വിഷയം പി. ഡബ്ളിയു. ഡി. അഡ്വൈസറി ബോർഡിന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായി വേിക്കുകയും അവർ ഈ സംഗതി ചീഫ് ഇൻജിനീയറുടേയും ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനേൽ റേറ്റർ ൨൭ ശതമാനം കൂട്ടുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അറിവ്. ഈ വിഷമ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാനും എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മി. വേലുപ്പിള്ള, മി. നാരായണക്കുറുപ്പ്, മുതലായവരുംകൂടി ബഹുമാനപ്പെട്ട ടിവാൻജി അവർകളെ കണ്ട് സംസാരിക്കുകയും അവ ശ്രമിച്ച പണം റേറ്റർ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുവാനും എസ്റ്റിമേറ്റർ പുതുക്കുവാനും അദ്ദേഹം തയ്യാറാണെന്ന് ഞങ്ങളോടു പറയുകയും ചെയ്തു. റേറ്റർ കൂട്ടാനേയും എസ്റ്റിമേറ്റർ പുതുക്കാനേയും ഈ യുദ്ധകാലപരിത-

[Mr. K. R. Narayanan.]

സ്ഥിതിയിൽ ജോലികൾ മുന്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധ്യമല്ല. കാൺട്രാക്റ്റിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു രണ്ടു മെമ്പറന്മാർ തന്നെ ഈ വിവരം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേഖലയ്ക്കുതന്നെ അറിയിക്കുകയും ചിലർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും നന്ദിപറഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റേയും പി. ഡബ്ളിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റേയും അടിയന്തിരവും അത്യാസന്നവുമായ കാര്യം ഷെഡ്യൂൾ ചെയ്യുക റേറ്റുകൾ കൂട്ടുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇനി ലാൻററവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പൊന്നുംവില കൊടുത്തു ഭൂമി മരമാത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് എനിക്ക് പറയുവാൻ ഉള്ളത്. ൧൧൧൩-ൽ ബഡ്ജറ്റു ചെയ്ത വർഷം ലാൻററവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ഭൂമി എടുക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുവാൻ കഴിയാതെ കിടക്കുന്നതായി എനിക്കറിയാം.

ഇതിന്റേ വെച്ചുതന്നെ പ്രായം വരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റു മെമ്പർ എന്നോടു പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹം ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള വേലകൾ, തന്നെ നടക്കാതെ കിടക്കുകയാണെന്നാണ്. കരം പിരിക്കുക, അരിവിതരണകാര്യങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുക, മുതലായ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ജോലികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലാൻററവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ പൊന്നും വില കാര്യംകൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക. നിർവഹിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പൊന്നും വിലകൊടുത്തു ഭൂമി എടുക്കുവാനുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർക്ക് അധികാരത്തിൻകീഴിലായിരിക്കണം. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച അഡ്വൈസറിയോർഡ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നിശ്ചയം പാസാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു നിർവഹിക്കേണ്ട വേലകൾ ഗൗരവമേറിയതും അതിപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും ആണെന്ന് തത്വത്തെ പരിഗണിച്ച് വേണ്ട തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

മൂന്നാമതു വേലകൾ താമസിക്കുവാനുള്ള പ്രയാസപ്പെട്ട കാരണം കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൊള്ളത്തായ്മയാണെന്ന് പറയാതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ജോലികൾ വളരെ വേഗം തീർത്തുകാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ട നന്മകൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ അഭിലഷിക്കുന്ന ഒരു ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ ആണു നമ്മുടെ മുമ്പാകെയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ആളുകൾ അതായതു ഒരു സർവ്വർ വിചാരിച്ചാൽ ചില വേലകൾ തടസ്സപ്പെട്ടു

ഇതുകൊണ്ട് കാലതാമസപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാം. ഡിവിഷൻ ആഫീസർ വിചാരിച്ചാൽ ഒരു വേലയെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മാറ്റാൻ സാധിക്കും. ഒരു അസിസ്റ്റൻറ് ഇഞ്ചിനീയർ വിചാരിച്ചാലും അതുപോലെതന്നെ. പലതും ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഏതെല്ലാം സർവ്വതന്ത്രമേയോ ഡിവിഷനാഫീസറന്മാരെയോ അസിസ്റ്റൻറ് ഇഞ്ചിനീയറന്മാരെയോ ഉന്നിയാണു ഞാൻ ഈ പറയുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഈവക ചില്ലറ വഴിപിഴച്ച പ്രവൃത്തികളും വേലകളുടെ താമസത്തിന് ഒരു കാരണമാണ്. ഇങ്ങനെ കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടി വേലകൾക്ക് അൽപസപ്തം അമാന്തം വരുത്തുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു ഞാൻ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറോടു ചെയ്യുന്ന, ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനോടു കാണിക്കുന്ന ഒരുപരായമായിരിക്കും. ഇന്നത്തെ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ അവർകളുടെ കർത്തവ്യബോധവും സേവനശക്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടി കാണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഓരോ വേലകളും യഥാകാലം തന്നെ നടക്കുമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റും ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. ഏന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്റ്റേഷൻ തന്മാരിൽ പലരും ഓരോതാലൂക്കിലെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അടിയന്തിരപ്രവൃത്തികളെ സംബന്ധിച്ചും വളരെ ശക്തിയായി ചമൽക്കാരമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകേട്ടു. ബഹുമാനപ്പെട്ട തിരുമേനി അവർകളും കൺസ്റ്റബിൾ അവർകളും അവരുടെ താലൂക്കായ കുന്നത്തൂരിനെപ്പറ്റി വളരെ അലങ്കാരത്തോടുകൂടി ചമൽക്കാരമായി പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. പാഞ്ചാലിക്കു അതിശക്തന്മാരായ ചതുരവീരന്മാരായ അഞ്ചു ഭേതാക്കന്മാരുണ്ടായതന്നിട്ടും വളരെ വിഷമങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ൫ കാന്തന്മാരോടുകൂടിയ പാഞ്ചാലിയെപ്പോലെ കുന്നത്തൂർതാലൂക്കിന് തിരുമേനി കൺസ്റ്റബിൾ പാണ്ഡവന്മാരിൽ വില്ലാളിപീരനായ അജ്ഞാന തുല്യനായ ശ്രീമാൻ പതുപ്പള്ളി കൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ മുതലായ മഹാരഥന്മാരുടെ സേവനവും സഹായവും ഉണ്ടായിട്ടും അവിടുത്തെ സ്ഥിതി ഇത്രമോശമാണെങ്കിൽ ചതുരവീരന്മാരായ പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാരില്ലാത്ത വടക്കൻ താലൂക്കുകളിലെ സ്ഥിതി എന്താണു? എനിക്കു തോന്നുന്നതു കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാർ അജ്ഞാതവാസം കഴിഞ്ഞവരാണെന്നാണ്.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഭർത്താക്കന്മാരെക്കൊണ്ടു കഴിയാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ പാഞ്ചാലിതന്നെ തപസ്സുചെയ്തു അക്ഷയപാത്രം വാങ്ങുകയുള്ളൂ.

MR. K. R. NARAYANAN: പാഞ്ചാലി തപസ്സു ചെയ്തു അക്ഷയപാത്രം വാങ്ങുകയോ, അജ്ഞാതൻ തപസ്സുചെയ്തു പാശുപതാസ്ത്രം വാങ്ങുകയോ ചെയ്യട്ടെ. ഏതായാലും കുന്നത്തുർ താലൂക്കിലുള്ള പാണ്ഡവന്മാർ എപ്പോഴും വനവാസത്തിനാഗ്രഹിക്കുന്നവരാണെന്നും മറ്റുള്ളവർ വനവാസം കഴിഞ്ഞ പാണ്ഡവരാണെന്നുമാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഓരോ താലൂക്കിലേയും ഭരണം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മൾ ഭർത്താക്കന്മാർ തന്നെയാണു്. ഇതു ചമൽക്കാരം മുഴുവൻ മാറ്റിവെച്ചു കൊണ്ടു പറയുകയാണ്. ചില ഗ്രാമങ്ങളേയും താലൂക്കുകളേയുംപറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട തിരുമേനിയും മറ്റു പലരും പലതും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ എന്റെ താലൂക്കിനെക്കുറിച്ചു് അൽപം പറയാം. അവിടെ ആകപ്പാടെയുള്ള റോഡിന്റെ നാളം ൩൨ മൈലാണ്. ഇതു തന്നെയും എന്റെ താലൂക്കിൽ മാത്രമല്ല. ഏറ്റുമാനൂർ താലൂക്കിൽപ്പെട്ട രണ്ടു പകുതികളും വൈക്കം താലൂക്കുകൂടി എടുത്താൽ ഈ ൩൨ മൈലാണ് ഉള്ളൂ.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN : വൈക്കം താലൂക്കിൽ ജലമാറ്റമുള്ള ഗതാഗതത്തിന്നു വളരെ സൗകര്യമില്ലേ?

MR. K. R. NARAYANAN; വൈക്കം താലൂക്കിൽനിന്നു് ജലമാറ്റമായി പടിഞ്ഞാറോട്ടുപോയാൽ എറണാകുളത്തും മറ്റും പോകാം. ജലമാറ്റമുള്ള ഗതാഗതത്തിന്നു് പല സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ജലമാറ്റമുള്ള ഗതാഗതത്തിന്നു സൗകര്യമുള്ള തിരുവല്ല, കോട്ടയം, കുന്നത്തുനാടു മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ ജലമാറ്റഗതാഗതത്തിന്നു സൗകര്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു് കരമാർഗ്ഗഗതാഗതം ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണോ? കാളവണ്ടി, കുതിരവണ്ടി, മുതലായവയുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു ആവശ്യം വരുമ്പോൾ അതെങ്കിലും മോട്ടാർകാർവാങ്ങാതെയിരിക്കുന്നുണ്ടോ? മോട്ടാർകാർ വാങ്ങേണ്ട ആവശ്യം വരുമ്പോൾ അതിന്നു പകരം കാളവണ്ടിപോകുമെന്നു ചോദിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണ് ഇതു്. ഓരോ താലൂക്കുകാരും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ എന്റെ താലൂക്കിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പറയാതെയിരുന്നാൽ അവിടെയുള്ളവർ, ഞങ്ങളെ ഇനിയും അജ്ഞാതവാസത്തിന്നു് ഇടയാക്കുകയില്ലയെന്നു് എന്നാടു് ചോദിക്കുകയില്ലേ? ഈ തിരുവതാംകൂറിലെ അതിപ്രധാനമായി

നിവഹിക്കേണ്ട ചില വേലകളിലേക്കു ഗവണ്മെൻറിന്റെയും ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിന്റെയും ശ്രദ്ധ പതിയുവാനായി ഇതൊക്കെ പറയുകയാണ്. ദേവികുളം കമളിറോഡ് അത്യാവശ്യമായ ഒരു റോഡാണ്. ചുറ്റുമുതൽ അഡ്വൈസറിബോർഡ് ഇക്കാര്യം ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ദേവകുളത്തു നിന്നും ഉടുമ്പൻചോലവരെ കാർവരും. അതുപോലെതന്നെ പീരുമേട്ടിൽ നിന്നും ചണ്ടിപ്പെരിയാർവഴി വളരെദൂരംവരെ കാരൽ പോകാം. ഇതിനടയ്ക്കു മന- ൨൦-൦ മൈലനും മദ്ധ്യേയുള്ള സ്ഥലത്താണ് റോഡ് ഇല്ലാതെയിരിക്കുന്നത്. ഇത്രയും കൂടി തീർത്താൽ ദേവികുളത്തു നിന്നും പീരുമേട്ടിലേയ്ക്ക് പോകാൻ വളരെ സൗകര്യമായിരിക്കും. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ മുവാറ്റുപുഴ വഴി വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

MR. P. SIVARAMA PILLAI : ഈ റോഡിന്റെ നീളം ൩൦൨ മൈൽ ഇല്ലേ?

MR. K. R. NARAYANAN : അതേ. ൩൦൨ മൈൽ വരും. ഗവർണ്മെൻറു അനേകലക്ഷം രൂപാ ദേവികുളം-പീരുമേട്ട റോഡിലേക്ക് ചിലവു ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഈ റോഡു പൂർത്തിയാക്കാൽ ഗവർണ്മെൻറിലേക്ക് അത് ഒരു നഷ്ടക്കച്ചവടമല്ല. ലാഭ കച്ചവടമാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഞാനും എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാരും ആ വഴി നടന്നു നോക്കിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാത്തരം തേക്കുതടികൾ അവിടെ ഇതരോഗങ്ങളിലും സമൃദ്ധിയായി വളരുന്നുണ്ട്. ഈ റോഡു തീരുകയാണെന്ന് വരികിൽ വളരെ ചിലവൊന്നും കൂടാതെ ഈ തടികൾ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ അവിടങ്ങളിൽ അനേകലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം പതിച്ച് കൊടുക്കുവാനോ പതിച്ച് കൊടുക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കത്തകപ്പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കുവാനോ ഗവർണ്മെൻറിനു കഴിയും. ഇപ്പോൾ സൗകര്യമായി കടന്നു ചെല്ലാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ദേവികുളം-പീരുമേട്ട റോഡു എത്രയും വേഗത്തിൽ തീരേണ്ടത് ഒരടിയാന്തിരാവശ്യവും സാമ്പത്തികാവശ്യവുമാണ്. ഗവർണ്മെൻറിന്റെയും ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിന്റെയും ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞു കാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ് കോട്ടയം-വൈക്കം റോഡ്. കോട്ടയത്തു നിന്നും കമരകം വരേയും വൈക്കത്തു നിന്നും ചെച്ചൂർ വരേയും കൊണ്ടുവന്നു നിർത്തി. ഇനി മൂന്നര മൈൽ റോഡു മാത്രമാണ് തീരേണ്ടത്. അനേകലക്ഷം രൂപാ ചിലവിട്ടു സമുദ്രംപോലെയുള്ള കായൽ നികത്തിയാണ് ഇത്രയും ആക്കിട്ടുള്ളത്.

MR. K. KUNJU PANICKAR : ഈ റോഡിന്റെ ബാക്കി കൂടി തീരണമെങ്കിൽ ഒരു പാലത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെ?

MR. K. R. NARAYANAN : ഒരു പാലത്തിന്റെ അല്ലാ രണ്ടു മൂന്നു പാലത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. റോഡു തീരുമ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധവും അവസാനിക്കും. ഇന്ന് മുസോളിനിയുടേയും മറ്റും കഥ നാം അറിയുന്നില്ലെ? ഇങ്ങനെ യുദ്ധം അവസാനിക്കുമ്പോൾ പാലം പണിയുന്നതിനും വേണ്ട സൗകര്യം ലഭിക്കും. റോഡു തീർന്നു വരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പാലം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് അനേക ലക്ഷം രൂപാ ചിലവു ചെലുതു വെച്ചു വരേയും കമരകം വരേയും കൊണ്ടു നിർത്തിയിരിക്കുന്ന കോട്ടയം-വൈക്കം റോഡു തീർക്കാതെയിരിക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ദീർഘദൂര്യായോടുകൂടി ആലോചിക്കുന്ന രാജ്യം ഈ ജോലി മാറ്റിവെയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല.

മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെയും മുമ്പാകെ കൊണ്ടു വരുവാനുള്ളത് ആലപ്പുഴ ചേത്തല തോടിന്റെ സംഗതിയാണ്. ആലപ്പുഴ നിന്നും കുറെ ദൂരം ചിലക്ഷം രൂപാ എന്നാണ് തോണുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ അനേക ലക്ഷം രൂപാ ചിലവു വെട്ടിയശേഷം പൂർത്തിയാക്കാതെ അങ്ങനെ കിടക്കുകയാണ്. ആലപ്പുഴ മുതൽ അരൂർ വരെ ഒരു റോഡുണ്ട്. ഇത് കണിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഒറ്റപ്പെന്ന, പട്ടണക്കാട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് പോകുന്നത്. ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒരു വ്യാവസായികകേന്ദ്രമായി മുമ്പോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അനേക വിധത്തിലുള്ള ഫാക്ടറികൾ അവിടങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തനം നടത്തുവരുന്നുണ്ട്. ഇവിടങ്ങളിൽ നിന്നും ബസ്സുകളിലും ഓറികളിലും ആലപ്പുഴക്കും കൊച്ചിക്കും സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടു പോകുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഈ റോഡുവഴിയായിരിക്കും. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിലും അടിയന്തിരവും അവഗാഹവുമായ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം ചെയ്തെടുക്കുന്ന സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നതല്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ മൊത്തത്തിൽ നിർമ്മിക്കേണ്ട സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളാണ്.

MR. P. KUNJUKRISHNAN : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ അവിടെ തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിനേയും കൈക്കൽ തിരുവിതാംകൂറിനേയുംപറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞുകാണാത്തതു എന്താണ്?

MR. K. R. NARAYANAN : ഇതുപോലെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വേലകൾ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും നിർവഹിക്കേണ്ടതാണല്ലോ എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നത്. അവിടേയും അത്യാവശ്യമായ വേലകൾ അടിയന്തിരസ്വഭാവത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. എന്റെ കണ്ണുതുറപ്പിച്ച കറേ പ്രശ്നങ്ങളെ, ഞാൻ നിത്യവും കാണുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില വിഷമപ്രശ്നങ്ങളെ എനിക്ക് എത്രയും അടിയന്തിരകാര്യമായി തോന്നിയ ചില സംഗതികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുവെന്നല്ലാതെ മി. കണ്ടക്ടർക്ക് പറഞ്ഞതുപോലെ, കൊല്ലത്തുള്ള പാലങ്ങൾ നന്നാക്കുന്നതിനോ റോഡുകൾ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ ഒരു തലമുടിനാശപോലും തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നവനല്ല ഞാൻ. എനിക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചതും അതിപ്രധാനങ്ങളെന്നു ബോദ്ധ്യമുള്ളതുമായ ചില സംഗതികളെപ്പറ്റി മൂലനിപറഞ്ഞുവെന്നുവെള്ള. വളരെ അത്യാവശ്യങ്ങളായി ഓരോ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചും എന്റെ ബഹുമാന്യ മെമ്പർമാർ ആവശ്യപ്പെട്ട റോഡുകളുടേയും പാലങ്ങളുടേയും മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ അവർകൾ വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇവിടെ അനുകൂലങ്ങളും, എന്നാൽ അല്പസ്വല്പം പ്രതികൂലങ്ങളുമായ ചില്ലറ നിരൂപണങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. വെറും അനുകൂലമായ നിരൂപണങ്ങൾ മാത്രം നടത്തി പിരിയുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആണെങ്കിൽ ഞാൻ മിടുക്കനാണെന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ മോശക്കാരനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു എന്റെ കവുകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഒരു കാരണമായിട്ടെ ഞാൻ കരുതുകയുള്ളു. ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി ഡ്രൈമോക്രസിയേയും ഭേദിയ സ്വഭാവങ്ങളേയും പറ്റി പറയുന്നത് എ, ബി, സി, പഠിക്കുന്നവരാണ്. ഞാൻ പറയുന്നത് എന്നെയും എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്മാരെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു അയച്ചവർക്ക് നമ്മെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുകയല്ലാ ചാട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുവാൻകൂടി അവകാശമുണ്ടെന്നാണ്. പരിമിതമായ സമയത്തിനുള്ളിൽ, പരിമിതമായ അധികാരത്തിൽ അഡ്വൈസിറീബോർഡിന് എന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ അതെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇതും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ സ്റ്റേഡിയത്തിന്റെ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൽക്കാലം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലധ്യക്ഷന്റെയും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെയും അടിയന്തരമായ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞുകാണണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനുവേണ്ടി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള നാലു മണിക്കൂറിൽ മൂപ്പത്തൊ മൂപ്പത്തഞ്ചോ മിനിടെ ടൂത്ത് അഖില തിരുവതാംകൂർ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകിച്ച് വയ്ക്കം താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചും സ്റ്റേഡിയൻ ടി. നാരായണൻ ദീർഘമായി പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അധികമൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. വയ്ക്കത്താലൂക്കിന്റെ ഒപിജന്റാക്കന്മാരിലൊരാളാണ് സമ്മതിച്ച് വാദിച്ചുകൊണ്ട് അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിന്റെ ഭർത്താവ് കോമിച്ചതിലെ എനിക്ക് വഴക്കുള്ളത്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ഈ രാജ്യത്ത് ആവശ്യമുള്ള സകല റോഡുകളും തോടുകളും അണകളും എല്ലാം കെട്ടിത്തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർ ധീര ധീരം വാദിക്കുന്നു. വാദിക്കേണ്ടതത്രാവശ്യം തന്നെ. അതിനു മതിയെന്നു പണം ഗവണ്മെന്റനുവദിക്കുന്നുണ്ടോ? പ്രവർത്തനത്തിലിരിക്കുന്ന ജോലികൾക്ക് നാലുലക്ഷംവരെയും പുതിയവേലകൾക്ക് ഒരു ലക്ഷം വരെയും രൂപമാണ് അനുവദിക്കാറുള്ളത്. അതും താലൂക്കുകൾക്ക് സമമായി വീതിക്കുന്ന തത്വവും സ്വീകരിച്ചു. ഇതുകൊണ്ട് എപ്പിന്റെ തുടങ്ങി ജോലി പൂർത്തിയാകും. പുതിയ ജോലികൾ തുടങ്ങും, ഈ കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർക്കറിയാം. എന്നിട്ടും, അതു ചെയ്യണം ഇതുകൊണ്ട്; അതുകൊണ്ടല്ല, ഇതു ചെയ്തില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് മേലധ്യക്ഷന്റെ നിശിതമായി നിരൂപണം ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രയോജനമെന്താണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു കീഴ്ജീവനക്കാരെപ്പറ്റിയുള്ള പരാതികളുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ പറയേണ്ടതായ കാര്യം ഉപദേശക സമിതി അംഗമായി മി. കെ. ആർ. നാരായണനെപ്പോലെയുള്ളവർക്കില്ല. സമിതിമൂലം പരിഹാരമുണ്ടാക്കാം. അതുകൊണ്ട് തുടന്ന് ജോലികൾ തീർക്കാനും മതിയായ പണം അനുവദിക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാണുവേണ്ടതു. മാ. ശിവതാണുപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ആവശ്യമുള്ള പണം മുഴുവൻ ചീഫ് എൻജിനീയർക്ക് കൊടുത്തശേഷം, അദ്ദേഹം ജോലികൾ തീർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കാരക്കാരനാണ്. നിശിതമായി നിരൂപണം ചെയ്യണമെന്നും കൊടുക്കുമ്പോൾ കർണാട് ചീഫ് എൻജിനീയറുടെ സാമർത്ഥ്യം.

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ജോലിതീർക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നവർതന്നെ ജോലിതീർക്കുന്നെന്നും സമത്വമാണെന്നും പറയും. കൈകൾ കൈകൾ വരുന്നു. ഒരു മുത്താശാരി പോലുകോഴിയെന്നെ പറഞ്ഞു ഒരു കോഴിയെ വളർത്തി. കൂട്ടുകാർ അതു കൊള്ളുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു കളിയാക്കിയെന്നും, ആശാരി കറെ കെല്ലിട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ കോഴി വട, ചട, കൊത്തിപ്പറന്നു രസികനായി ആശാരി പറഞ്ഞ കഥയെഴുതുന്നത് അതുപോലെ ജോലിക്കുള്ള പണം മതിയായ നിലയിൽ ഏൽപ്പിച്ചാൽ, ചീഫ് എൻജിനീയർ സമത്വം കാണിക്കും. എന്നാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും കർഷക റോഡ് മെന്ററിൽ ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലും അനാസ്ഥ കാണിക്കുന്നതു വാദിക്കുന്നതുകേട്ടു. അതു പരമാർത്ഥമാണെന്നും റോഡിനുള്ള സ്ഥലം അനേകം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപ് കൊടുത്തു വൃക്ഷങ്ങൾ പഠിച്ച മാറിയിട്ടുള്ളതാണ്. സ്ഥലം ലാൻഡ് റവന്യൂക്കാർ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കർഷകൻ അതിനു കരവും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. റോഡ് കിട്ടിയിട്ടു മില്ല. ലാൻഡ് റവന്യൂക്കാർ സ്ഥലം ഏറ്റെടുത്തു എൻജിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏല്പിച്ചാലല്ലാതെ ജോലി തുടങ്ങാനും നിവർത്തിയില്ല. അതിനു ഗവണ്മെന്റിനെയാണ് കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടതു. സ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ച് കൈവശം എടുക്കാൻ ഒന്നുകിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന് അധികാരം കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ പി. ഡബ്ല്യു.ഡിയുടെ കീഴിൽ അതിനു ലാൻഡ് റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ സ്ഥലമടച്ചു ജോലി ഉടക്കടൻ നിർവ്വഹിക്കാൻ താല്പര്യം കാണിക്കാൻ കർശനമായ ഉത്തരവു ഗവണ്മെന്റു കൊടുക്കണം.

രണ്ടുവാക്കുകൂടി പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം സ്റ്റേഷനിൽ മി. ശിവതാണുപിള്ളയും മി. കെ. ആർ. നാരായണനും പി. ഡബ്ല്യു. ഡി. അഡ്വക്കേറ്റിന്റെ പാർട്ടിക്കുള്ള സരിച്ചുള്ള ജോലികൾ നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. അതു വാസ്തവമാണ്. എങ്കിലും നടക്കാൻ പാടില്ലാത്തതു നടക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ സാധിക്കും എന്നുകൂടി ആലോചിച്ചുനോക്കണം. ആവശ്യമുള്ള പണം അനുവദിക്കാത്തതുകൊണ്ടും സാമാനങ്ങളുടെയും വേലക്കൂലിയുടെയും വർദ്ധനവുകൊണ്ടും പഴയ റേറ്റിനു കൺട്രാക്റ്ററിനും ആളുകളിനും.

ഇനിയും എനിക്കു പ്രധാനമായി നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ളത് മറ്റൊരു ജോലിക്കേയും കാര്യം മുൻപിൽ ചിലപ്പോൾ അതിനുമുമ്പ്

അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും പുത്തിയാക്കാതെ കിടക്കുന്നതുമായ റോഡ്, തോട്ട് പാലം മുതലായവ പുത്തിയാക്കുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ള പണം ഉടൻ ഗവണ്മെൻറ് അനുവദിക്കണമെന്നാണ്. മി: കെ. ആർ. നാരായണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പതിനാലുമെൽദൂരം ആലപ്പുഴ ചേൽതലത്തോട്ട് വെട്ടിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ് ഏർപ്പാടി നടത്തി. രണ്ടറ്റത്തും മൂന്നുമെൽ വീതം വെട്ടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഇന്നും ആ തോട്ട് അന്തേനിലയിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഇതിനുവേണ്ടി എത്രലക്ഷം രൂപ ഗവണ്മെൻറ് ചെലവഴിച്ചു വെട്ടിയ ഭാഗത്തിനോ ഇരുകരകളും മെൻറയിൽ ചെയ്യുന്നില്ല. സാംക്രൂറ്റികരോഗാണുക്കളുടെ ഒരു സങ്കേതമാണവ. ഇനിയും വൃ മൈൽ ദൂരമേയുള്ളൂ. സ്ഥലം ആവശ്യത്തിലധികം പൊന്നും വില കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അധികമുള്ള സ്ഥലം ലേലത്തിൽ വിറ്റാൽ, ഇൻ ശേഷംഭാഗം വെട്ടാനുള്ള ചിലവു കിട്ടും. വെട്ടിത്തീർന്നാൽ താലൂക്കുകൾ നന്നാകും. ജലമാറ്റം സുകരമാകും. ഇതുപോലെയുണ്ട് കാവാലത്തുകൂടിപ്പോകുന്ന ചങ്ങനാശേരി ആലപ്പുഴ തോടിന്റെ സ്ഥിതി. നടുക്ക് മുഴുവൻ വെട്ടിത്തീർന്നു. രണ്ടറ്റവും വെട്ടിത്തുറക്കാനുണ്ട്. അതിനും വേണ്ട പണമില്ല. രാമേശ്വരത്തെ ക്ഷൗരരപ്പോളെയാണ് ഈ ജോലികളും കാണുന്നത്. ഇതുപോലെ വളരെ പഴക്കമുള്ളതാണ് തിരുവല്ലാ അമ്പലപ്പുഴ റോഡ്. ൧൨ മൈൽ ദൂരമുള്ള ആ റോഡ്, എടത്താ മുതൽ തകഴിവരമേ മൂന്നുമെൽ രീതാൽ തിരുവല്ലാ മുതൽ ആലപ്പുഴ വരെ എത്താൻ ൨൦ മൈൽ ദൂരം മതിയാകും. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റിൽ ൧൮ ൭ ൦ ൦ ൦ രൂപായോളമാണ് അതിനു വേണ്ടിയിരുന്നത്. അത് ഗവണ്മെൻറനുവദിക്കാതെ, ചങ്ങനാശേരി ആലപ്പുഴ റോഡും തോടും പദ്ധതിയുണ്ടാക്കി പണിതുടങ്ങി. ൧൩ ലക്ഷം രൂപ വിലവും കണക്കാക്കി. ഇന്നത്തെ പ്ലാൻസ്ഥിതിയിലും നിക്ഷേപം ൧൩ കൊല്ലംകൊണ്ട് ഈ പണി പൂത്തിയാക്കുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതു വെട്ടിത്തീർന്നാൽ ൧൬ മൈൽകൊണ്ട് ചങ്ങനാശേരിയിൽ എത്താം. അമ്പലപ്പുഴ വഴിയുള്ള തിരുവല്ലാ-ആലപ്പുഴ റോഡ്, മൂന്നുമെൽ തീരാനുള്ളതുതീർത്താൽ, ൨൬മൈൽ ദൂരംവരും. പത്തുമൈൽ ലാഭിക്കാൻവേണ്ടി ൧൩ ലക്ഷം രൂപ ചെലവാക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഈ നയം ഒട്ടും ആശംസ്യമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അന്തേസമയത്തു രണ്ടലക്ഷത്തിൽ കുറവാര സംഖ്യ ചെലവിട്ടു മൂന്നുമൈൽ റോഡുകൂടി വെട്ടി ഒരു റോഡ് പൂത്തിയാക്കി എടുക്കുന്നതല്ലെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിട്ടുള്ളത്.

[Mr. N. Narayana Kurup.]

മ.മ.വ.-ലെ വകിൽ സാധികഭാഗവും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള പരാതി അടുത്തയാണിരിക്കെപ്പോൾ ചീഫ് എൻജിനീയർ അവർകൾ പരിഹരിക്കണം. പഴയ ഷെഡ്യൂൾ റേറ്ററസരിച്ച് ഇന്ന് ടെൻഡർ പിടിച്ചു ജോലി ചെയ്യിക്കാൻ ആരും സന്നദ്ധരായില്ല. ഇന്നത്തെ ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് ൨൭ ശതമാനം കൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടും പരമ്പരക്കു പ്രയോജനം കാണുകയില്ല. ഇന്ന് ഒരാൾക്കു കറഞ്ഞത് ഒന്നേക്കാൾ രൂപയെങ്കിലും കൂലി കൊടുക്കണം. പി. ഡബ്ളിയു. ഡി. അഡ്വൈസ്സറിബോർഡിൽ ഇന്നത്തെ ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് കൂട്ടണമെന്നല്ലാതെ ഇന്ന് റേറ്റിൽ കൂട്ടണമെന്നു ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും ഇരുപത്തഞ്ചുശതമാനം ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടും ടെൻഡർ തന്നവർ ജോലി നടത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവയെല്ലാം റദ്ദാക്കി; ചെയ്തതിനുള്ള കൂലി കൊടുക്കണം. കറഞ്ഞ റേറ്റിൽ ജോലി നടത്താൻ കാലം വരുന്നതുവരെ കൺട്രാക്ടറന്മാർ കാത്തിരിക്കും. അതിനിടവരുത്താതെ കൺട്രാക്ടർ റദ്ദാക്കി പുതിയ കൺട്രാക്ടർക്കാക്കു കൊടുക്കണം. അതിനുള്ള പണം ഗവണ്മെന്റനുവദിക്കണം. ഷെഡ്യൂൾ റേറ്റ് ൨൭ ശതമാനമെങ്കിലും കൂട്ടുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റനുവദിക്കണം. കൂലി പണമായി കൊടുക്കുന്നതിനുപകരം അരിയായി കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ധാരാളം മതിയായിരുന്നു. ഒരു കൂലിക്കാരന് ഇന്ന് ഇരുനാഴി അരിയും നാലോ അഞ്ചോ ചക്രവും കൊടുത്താൽ അവൻ പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തനാകും എന്നുള്ള കൂലിക്കാർക്ക് അരി കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ദിവാൻ പ്രസിഡൻറ് അവർകൾ മുൻപുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു അതിനെക്കുറിച്ച് ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ല.

ഇനി രണ്ടുവാക്ക് കട്ടനാടിനെപ്പറ്റിയാണ് പറയുവാനുള്ളത് അതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് കറെ പക്ഷഭേദമുണ്ട്. കട്ടനാട്ടിൽ ഇന്ന് സാധുക്കൾക്കും ഇടത്തരക്കാർക്കും ചെലവിനു നെല്ലില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് സിക്രട്ടറി അവർകൾ അമ്പരക്കുന്നതുപോലെയാണ്, കട്ടനാട്ടിൽ ശുദ്ധജലം കുടിക്കാനില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യർ അമ്പരക്കുന്നതു്. കട്ടനാട്ടിൽ വെള്ളം ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷെ വേനൽക്കാലത്തു് ഉപ്പുവെള്ളം വർഷകാലത്തു കലക്കുവെള്ളം ഇതാണ് അവിടത്തെ സ്ഥിതി. ഞങ്ങൾ കുടിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ കൂടെയാണ് ബോട്ടു സവീസു നടത്തുന്നത്. ആ വെള്ളത്തിൽ എന്തെല്ലാം മാലിന്യം ഉണ്ടെന്ന് അവിടെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു നല്ലതുപോലെ അറിയാം. ആളുകൾക്ക് മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്ഥലവും അതു

തന്നെയാണ്. കടിക്കുന്നതിനും, മുണ്ടുനെയ്യുന്നതിനും, മേമുതുവാസർ
ജനം ചെയ്യുന്നതിനും ഗതാഗതത്തിനും ഉള്ള വെള്ളം കട്ടനാട്ടിൽ
ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഒരുപക്ഷെ അപ്പുവം ചില ഗ്രാമസ്ഥന്മാർക്ക്
ഒന്നോ രണ്ടോ കിണറ്റ് അങ്ങിങ്ങായി കുഴിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചുവെന്നു
വരാം. മനുഷ്യജീവിതത്തിനത്യാവേക്കുതമായ ശുദ്ധജലം കട്ടനാട്ടു
കാർക്ക് നൽകുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്രകാരം അനുസ്ഥ
പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് ശോചനീയംതന്നെ. ആളുകൾ ഇപ്രകാരം മലിന
മായ വെള്ളം കുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ കാളറാ മുത
ലായ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ ധാരാളമായി അടിക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടി
രിക്കുന്നതെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽകൂടി സാംക്ര
മികരോഗാണുക്കൾ എളുപ്പം പകരുന്നു. സുഖക്ഷേടുകാരുടെ മലിന
വസ്തുക്കൾ നന്നയ്ക്കുന്നതും, മാലിന്യങ്ങൾ എറിയുന്നതും, ജലാശയങ്ങളി
ലായതുകൊണ്ട്, ആ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവർക്ക് രോഗം പകരുന്നതു
സാധാരണമാണ്. കട്ടനാട്ടിൽ കാളറാ പടന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിവാ
രണനടപടികൾ ശരിയായി തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. സൗകര്യവും കുറവാണ്.
മരണങ്ങൾ അനവധിയാണ്. അതു ഗസറ്റിൽ കാണുമൊ എന്നു
തന്നെ സംശയമാണ്. ഒരുദിവസം ഒരു വീട്ടിൽ ഏഴും എട്ടും മരണ
ങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു ദിവസം ഏഴുമരണം ഉണ്ടായി.
അത് എനിക്കു നേരിട്ടറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ഇപ്പോൾ ആ
വീട്ടിൽ ഒരു പെൺകുട്ടി മാത്രമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കുഴിഞ്ഞ മിഥുനം
൨൦-നു- ആണ് ഈ ദാരുണസംഭവം കട്ടനാട്ടിൽ നടന്നത്. കുടിക്കുന്ന
വെള്ളത്തിൽ സാംക്രമികരോഗാണുക്കൾ കലർന്നാണ് ഈ സുഖക്ഷേട്
ഇത്ര വേഗത്തിൽ ഇത്രയധികം വർദ്ധിച്ചതെന്നാണ് എന്റെ ബലമായ
വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് നിവർത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഓരോ കരയിലും
കുറഞ്ഞത് ഓരോ പബ്ലിക് കിണറുവീതമെങ്കിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട
ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു കുഴിപ്പിച്ചുതരണമെന്നു കട്ടനാട്ടിലെ ജനപ്രതി
നിധി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കട്ടനാട്ടിൽ പൊതുവേ
ഗതാഗതസൗകര്യം വളരെ കുറവാണ്. അവിടവിടെയായി പല രോട്ട
കൾ ഉള്ളേടത്തു ചെറിയ ചെറിയ ഫുട് ബ്രിഡ്ജസ് കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ
ഉണ്ടാക്കി, ഗതാഗതസൗകര്യം ഉണ്ടാക്കണം. വേണ്ടടത്തെല്ലാം കടത്തു
വള്ളങ്ങളും, വിളക്കുമരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. മേൽ
പ്പറഞ്ഞപ്രകാരം, കട്ടനാട്ടുകാക്കാവശ്യമുള്ള നുകലവിധ സഹായങ്ങളും
ഉടൻടി ചെയ്തുതരണമെന്ന്, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് മേലദ്ധ്യക്ഷനോടും,
അവ തീക്കുന്നതിനു മതിയായ പണം ചോദമെന്ത്യ അനുവദിച്ചുകൊടു
ക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR: The time available for discussion of this demand is only 20 minutes. We will have to give some time for the Chief Engineer to speak. If Mr. Velayudhan Pillai wishes to speak, I can allow him only five minutes.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, in the first place it is a matter for gratification to find that the Government have been pleased to extend the term of service of the present Chief Engineer for another year which extension he richly merits. Page 45 of the Audit Report and Appropriation Accounts shows that the saving in the P. W. D. Budget for 1117 was Rs. 4,35,271. Let us see why this huge amount is allowed to be lapsed by P. W. D. from year to year.

The main reason alleged for the delay in carrying out the works for which provision is made in the respective budgets, is the difficulty for obtaining the necessary materials due to the present international situation. I can very well understand that position. But it is found from page 77 of the Audit and Appropriation Report that two items of work have not been taken up, namely, items 5 and 7, relating to the investigations of water supply to Shertalai and Kottayam taluks. The amount budgetted for the 5th item was only Rs. 5,000. For Kottayam water supply investigation an amount of Rs. 12,000 was sanctioned. But it is regrettable to find that not a rupee was spent for the above purposes in 1117. May I ask, what was the difficulty in carrying out these two investigations, i. e., investigation of water supply to Shertallai taluk and investigation of water supply to Kottayam. I am at a loss to understand why these two important investigations were not pushed through during the year even though there was provision in the budget for such work. It can not be urged for a moment that it was not taken up and completed because of the difficulties for obtaining the required materials for the investigations already referred to. We are all aware that the public of these two places, Kottayam and Shertallai, are put to very great difficulty and inconvenience on account of the scarcity of good drinking water in those localities.

With regard to irrigation works, Sir, according to me, there are two reasons for the delay in carrying out such works. I am glad to find one difficulty has already been removed by Government by the appointment of a separate Executive Engineer for irrigation. The most important reason for the delay in carrying out irrigation works that lie scattered throughout the State is the absence of real interest and co-operation between the two departments namely, the P. W. D. and the Land Revenue. How is it possible for the P. W. D. to carry out certain works without the land being made available to them to carry on the work? Many of the works that are provided for in the budget are not carried out on account of the delay in the land acquisition proceedings. So, my humble suggestion in this connection is that, if we want to see any substantial and satisfactory improvement in this direc-

DEMAND VII—PUBLIC WORKS DEPARTMENT INCLUDING WATER WORKS AND DRAINAGE. 441

tion it is absolutely necessary, rather it is indispensable that a special officer not below the rank of a Tahsildar is appointed to discharge this function alone with jurisdiction throughout the State. His duty must be to do works in connection with the land acquisition for carrying out irrigation works. Then alone we can achieve satisfactory results. In this juncture I want to stress on the attention of the Chief Engineer and the Government that, at least in 1119, all the works that are provided for should be taken up and completed.

As Neriamangalam bridge is to the Cochin Harbour, so is Kollakadavu bridge to the Alleppey Harbour. It is an all Travancore problem, because, in the first place, by the construction of that bridge, all the important towns in the State from North Parur to Cape Comorin would be connected within the shortest time and in the second place the hill produce like Rubber, tea, pepper and ginger can be transported *via* Kollakadavu to Alleppey Harbour within the shortest possible time. Thus, this is an all Travancore question. I am thankful to Government that at least some provision has been included in the next year's budget for the construction of this bridge. I would request that the work may be earnestly taken up and completed next year.

Another important point that I want to stress is that the departmental subordinates do not appear to be taking sufficient care or attention to safeguard the life and property of the public. Sir, in the Chengannoor-Mannar road *via* Padanad certain breaches have occurred as a result of cutting open certain portions of the road for carrying out irrigation works which could not be completed before the monsoon had set in. The breaches on the Public Road were closed. This has given room for several accidents involving loss of life and property. I have informed the departmental head of this fact. The work was not completed, the breaches are still there. The Chief Engineer has been repeatedly informed of this; still nothing has been done yet. Consequently, cultivation of paddy on the southern side of these breaches has been completely destroyed. There have been provisions in the budget for the past three years for the construction of a bridge at Kozhithodu on the Chengannoor-Arammala road. Up to this moment, that has not been completed. I would request that special care may be taken to see that works for which provision has been made, may be taken up and completed at least next year.

MR. I. C. CHACKO: Sir, within the time available I shall try to answer the various points raised here.

SADASYATLAKA T. K. VELU PILLAI: In the case of Alleppey, Shertaja and other canals mentioned by Mr. Narayana Kurup have not lands been acquired, the compensation paid and the Revenue Department handed over possession of lands to the Public Works Department.

MR. I. C. CHACKO: The necessary lands have been leased out.

Sir, the honourable member who is responsible for this cut motion has raised two important points. One refers to the neglect shown towards minor irrigation works particularly the tanks of Neyyattinkara taluk. The irrigation works stand on a different footing from ordinary public works like the construction of roads or buildings. The irrigation works have to be carried out after the formalities required by

[Mr. I. C. Chacko.]

the Irrigation Act have been gone through. Objections, if any, have to be invited, considered and settled. This process takes some time. At the present time the cost of labour and materials is high and transport has become very difficult. Therefore it has become very difficult to get contractors to take up works at the sanctioned estimate rates. The estimates have necessarily to be revised. Each time an estimate is revised, a fresh notification becomes necessary so that the consent of the ryots may be obtained before incurring the additional expenditure, as they have to contribute half of the actual cost. Owing to unsettled conditions prevailing now, it has become very difficult to revise estimates with any degree of accuracy. By the time an estimate is sanctioned, the rates go higher and higher. Some of the Honourable members explained this aspect of the question and I am thankful to them. Government have from time to time made certain modifications in the Irrigation Rules with a view to help the progress of irrigation works. In 1935 Government passed an order that if the ryots come forward and take up these works themselves for execution, Government will pay half contribution to them, instead of the ryots paying the half contribution to Government. In several cases, the ryots have taken advantage of this rule and thus it was possible for them to complete the works very promptly. I would therefore suggest to the honourable member that if possible some such local organisations may be constituted for this purpose and they may undertake such works. After all, in irrigation matters, earthwork is the main item of work and it is not a difficult item for the ryots to take up.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : പൊന്നം വിലയും കൊടുത്ത സ്ഥലം വാങ്ങുന്നതിന് റൈയറ്റ്സിനെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുമോ?

MR. I. C. CHACKO : അതു ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ഞാൻ ഈ പറഞ്ഞത് വഴയ കള്ളക്കരം നന്നാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Will not the Boards thus formed ask for increased wages to the labourers?

MR. I. C. CHACKO : Yes. There is a definite understanding to the effect that Government will be prepared to bear half the actual cost of works. The Honourable member said that many of the improved tanks are in a neglected condition. According to the Irrigation Act, the ryots are solely responsible for their maintenance. They are bound to maintain them at the level of efficiency at which they were, when the restoration works were completed.

MR. M. BHASKARAN NAIR : I did not say that the tanks improved were not maintained afterwards. All that I said was that when improvements were completed, they were not fit for irrigation purposes.

MR. I. C. CHACKO : No such instances have till now come to my notice. As and when specific instances are reported, I shall certainly look into them. Then the Honourable member referred to certain channels in Noyyattinkara taluk. Excepting Kottukal channel, the

others there, are natural drainage channels. They are full of sharp bends. There is no uniform width and the banks are on varying levels. Maintenance work is a very difficult matter. Added to this, the reason for so many breaches is on account of soil erosion. As it is, hill slopes are cultivated without any attempt at terracing or preventing the erosion of soil, so that all the surface soil is washed into channels and thereby raising this bed and breaches are caused by the overflow of banks. The same is the case not only of channels but most of the main rivers in this country. Almost all the rivers are getting silted up.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Was there not a scheme propounded by the Economic Development Board some years back directing an enquiry into the silting up of the rivers and the adoption of suitable measures to prevent silting?

MR. I. C. CHACKO: I am not aware of it.

MR. M. BHASKARAN NAIR: I cannot understand why breaches should occur in channels. Is it not the duty of the department to see that breaches are closed in time?

MR. I. C. CHACKO: Out of 12 breaches in Mudavupara Thodu, 11 have been closed. In the Kottukal channel two breaches occurred and necessary action has been taken for closing them. The honourable member also referred to some of the roads in that taluk. The particular road referred to was the Neyyattinkara-Poovar road. There is already an estimate for Rs. 7,500 and out of that amount works to the extent of Rs. 3,000 have already been carried out. In the Budget for 1919 also there is a provision for improving that road.

Several honourable members referred to the delay in the completion of the Nagampadam bridge. I would like to explain the real position. The delay is due to the fact that we have not been able to get scrap iron required for moulding the cast iron piles. Out of the 1200 running feet of piles that we require, already 500 feet have been manufactured.

MR. P. SIVARAMA PILLAI: May I know whether it is concrete or a wooden bridge?

MR. I. C. CHACKO: The supports are made of cast iron piles. Only four more piles are to be screwed down and they will be cast and screwed down as soon as we are able to secure scrap iron for which enquiries are being made. Already works to the extent of Rs. 40,000 have been carried out this year. This is partly on the cost of iron materials. Except the four piles to be screwed and the extra piles required to raise these supports to the level of the platform, we have secured all the iron materials and they have been fabricated either at our workshops or at the spot. In the ordinary course, I expect that the work will be completed next year.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഇരുമ്പിൻ വിലകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ നവീകരണകാലം ക്ഷാൽ കെട്ടുന്നതാണോ, അതല്ല പലിശ കൂടാണോ, ലഭിക്കുകയായിട്ടുള്ളത്?

MR. I. C. CHACKO അയൽപാലിൽനിന്നു തന്നെയാണു ഇപ്പോഴും

എല്ലാം.

Another subject about which so many members spoke was about the Chalakkal thodu. We have spent so far only about Rs. 18,000. The present arrangement is that the private people are allowed to blast the rock from the line of the thodu and take it without any payment. When that has progressed to some extent, Government will take over and finish the remaining work. According to the present programme three to four years ago about 60,000 cubic feet of rock were blasted and removed. The remaining cost for completing this work is given as Rs. 50,000. But that was an estimate which was prepared several years back. If we are to undertake the work at this time it will cost at least three times that amount and that for about 3,000 running feet of canal. So, this is not the opportune time to take up the work.

The honourable member, Mr. E. P. Varghese referred to one or two works in the Shertallai taluk. He said that the Shertallai taluk has been neglected and sufficient work has not been carried out there. In the year 1116 we spent more than a lakh of rupees for Shertallai taluk alone and more than 20 to 25 miles of cart roads have been opened with necessary bridges. In 1117, about Rs. 60,000 have been spent for opening new roads in that taluk. The honourable member referred to the Beach Road from Shertallai to Mararikulam. For a road four miles long the expenditure estimated is Rs. 57,800. The Advisory Committee has not recommended that that work should be taken up either last year or this year. In fact, their recommendation was that in view of the high cost of materials it may wait for better times, and more urgent works were selected by them. The same is the case with the Arathinkal bridge. The estimated cost of this bridge is Rs. 5,150. For the same reason, the estimate is allowed to lie over. The other bridge belonging to a private party referred to is not strong enough for any vehicular traffic.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR : The time for the Demand is over.

The question that Government be granted a sum of Rs. 55,03,560 under Demand VI—Public Works Department including Water Works and Drainage—was put and carried.

The motion was passed and the grant was made.

DEMAND VIII—ELECTRICITY AND TELEPHONE.

RAJYASEVAPRAVINA K. P. PADMANABHA MENON : Sir, I move for a grant of Rs. 55,99,914 under Demand VIII—Electricity and Telephone.

Motion 105.

MR. VARKALA K. MADHAVAN : Sir, I move to reduce the allotment of Rs. 3,12,750 for direction by Rs. 10 to discuss local necessities. Sir, Attingal is the most important town between Trivandrum and Qailon. The main supply line from Pallivasal to Trivandrum runs